

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΤΕΦΡΕΣ ΑΚΤΕΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΤΕΦΡΕΣ ΑΚΤΕΣ

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

Τεφρές άκτες

Πρώτη έκδοση, 'Αθήνα 1995

Έκδόσεις Δόμος

ISBN 960-353-010-7

©Σ. Σ. Χαρκιανάκης, 242 Cleveland St, Redfern, 2016 Australia

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση:

Τυπογραφικό έργαστήρι «Δόμος»

Έκδόσεις Δόμος, Μαυρομιχάλη 16, 10680 'Αθήνα

Τηλ. 3605532, Fax 3637304

Υποκατάστημα: Δ. Γούναρη 26, 54621 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 287622

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΤΕΦΡΕΣ ΑΚΤΕΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὦτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 1983
Τροπικὰ ιδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἐν γῇ ἀλλοτρία I, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἐν γῇ ἀλλοτρία II, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, 1993
Ὑγρά τοπία, 1994

Στὴ μνήμῃ τοῦ ἀδελφοῦ μου

ΜΑΝΩΛΗ

ποὺ ἦλθε τελευταῖος κι ἔφυγε πρῶτος

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ

Ὅπως σὲ πιάνουν μασκοφόροι καὶ σὲ
ληστεύουν
ἀκόμη καὶ σὲ χώρους συνωστισμοῦ
μέρα μεσημέρι
ἔτσι ἀκριβῶς σοῦ ἐπιβάλλουν πολλαπλὴ
ἀτίμωση
εὐτελεῖς νάνοι σ' ὅλες τὶς ἱεραρχίες
ἔχοντας ἤδη μὲ τὸν τίτλο τους ἐξασφαλίσαι
γενικὴ συναίνεση ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης
ἀφοῦ τὸ πλῆθος συνήθως ἀδιαφορεῖ
ἢ παρακολουθεῖ νυσταλέο.
Ἄν εἶχες τὴν ἀφέλεια νὰ τοὺς χαρίσεις
πίστωση χρόνου μήπως ἀνανήψουν
δημιούργησες προηγούμενο πού ἐπικαλοῦνται
γιά νὰ σὲ ποῦν στὸ τέλος ἀλλοπρόσαλλο
ὁπότε ἔχουν πιά ὅλη τὴν ἄνεση νὰ σὲ
καταδικάσουν καὶ μὲ τὴν ὑπογραφή σου.
Ἴδου σὲ ποιὲς ἀντιηρωικὲς συνθηκὲς
καλεῖσαι νὰ ἐκμετρήσεις τὸ ζῆν
εὐτελιζόμενος
ἦ νὰ ὀρθώσεις ἀνάστημα ἐν ἀγανακτήσει
μ' ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα
ἀπὸ τοὺς λεγόμενους θεσμούς.

Sydney — Redfern 8-1-94

ΜΑΤΑΙΑ ΞΟΡΚΙΑ

«Τελικά ἡ ὑπόλοιπη ζωὴ εἶναι ἡ ἑρμηνεία
τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας.»

Μωρίς Μπεζάρ

Ὅταν ὁ χάρος σοῦ χτυπᾷ τὴν πόρτα
δὲν ἔχει σημασία πόσο ἐπείγοντα
ἀκούγονται τὰ χτυπήματα
πρέπει νὰ μὴν τοῦ δώσεις τὴν ἐντύπωση
πὼς τὸν θεώρησες ξένο
καὶ δὲν θέλεις ν' ἀνοίξεις.
Σπεῦσε λοιπὸν καὶ ρώτα τὸν ἀνήσυχος
μήπως χτυποῦσε πολλὴ ὥρα καὶ δὲν
τὸν ἄκουες
γιὰ νὰ ἔχεις μιὰ πρώτη δυνατότητα ἐξοικειώσεως
μιὰ πιθανὴ συμπεριφορὰ ἐλέους
ὥστε νὰ σὲ νομίσει κερδισμένο ἔδαφος
καὶ νὰ πᾶει πρὸ πέρα.

Sydney — Carss Park 17-1-94

ΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Οἱ λέξεις ποὺ μᾶς πονοῦν
ἢ δὲν μᾶς χωροῦνε
σὰν τὸ στενὸ παπούτσι ποὺ δὲν
μᾶς μέτρησαν
πρὶν τὸ φτιάξουν
μᾶς ἀναγκάζουν νὰ καταφεύγουμε
σὲ τεχνάσματα τῆς στιγμῆς
ποὺ ὥστόσο παρηγοροῦν διὰ βίου.
Ἔτσι τὶς τιθασεύουμε σὲ μικρὰ
καγκελάκια
νὰ μὴ νομίζουν πῶς θὰ κάνουν
διαρκῶς ὅ,τι θέλουν·
κι ἐπειδὴ γιὰ νὰ ἐξηγήσουμε τὶς
ἀντιρρήσεις μας
θὰ ἔπρεπε νὰ γράψουμε ὁλόκληρη
εἰσαγωγή
ἀρκεστήκαμε νὰ ὀνομάσουμε εἰσαγωγικὰ
τὰ καγκελάκια.

Sydney — Carss Park 17-1-94

Η ΠΡΩΤΗ ΒΑΡΔΙΑ

Σεῖς ποὺ τραβᾶτε γιὰ δουλειὰ
τὶς πρῶτες ὥρες μετὰ τὰ μεσάνυχτα
ἔχοντας τὸ ἀγιάζι τῆς νύχτας
νὰ σᾶς τυλίγει τὸ μέτωπο
σημαία ἀδικημένης ἀθωότητος
νὰ ξέρετε πῶς ἡ μάνα σας ἔρχεται
πάντα ἓνα βῆμα ξοπίσω
ἀδιάφορο ἂν κινεῖται ἀκόμη στὸ φῶς
ἢ ἀναπαύεται ἤδη στὸ χῶμα
καὶ κατασκοπεύει μὲ δεδομένη προκατά-
ληψη
τὸν φύλακα Ἄγγελο
μέχρι ποιοῦ βαθμοῦ ἐκτελεῖ πιστὰ τὰ
καθήκοντά του
ἢ ἀφαιρεῖται κι αὐτὸς νυσταγμένος
ἀπ' τὴν ἄβολη ὥρα.
Γιατὶ γνωρίζει ἡ Μάνα πῶς οἱ Ἄγγελοι
δὲν ἔχουν θηλυκὲς εὐαισθησίες κι ἀντοχή
στὸ ξενύχτι
παρὰ μονάχα ὑπεράνθρωπη ὑπακοή.

Sydney — Redfern 19-1-94

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΟΥ

Ὁ χρόνος εἶναι γρήγορος ἴσκιος πουλιῶν
Ἑλύτης

Τὸ πρόβλημά μου ἀκριβῶς
αὐτὸ ἦταν πάντα
πὼς ἔπρεπε νὰ κυνηγῶ πουλιὰ
βιαστικὰ
ποὺ μιὰ καὶ νίκησαν τὸ βάρος
τοῦ σώματός των
δὲν εἶχαν πιά κανένα οἶκτο
γὰ τὴ σωματικότητα.

Sydney — Carss Park 29-1-94

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ

*Τὸ ἄλλο εἶδος γραφῆς, τὰ δεύτερα
καὶ τὰ τρίτα Ἑλληνικά.*

Ἑλύτης

Εἶσαι ἀκόμη σὲ θέση νὰ ἀρθρώνεις
φθόγγους
ἀλλὰ δὲν φθέγγεσαι
μήτε ἀφήνεις ἀπόφθεγμα κανένα.
Ὁ κώδικας ποὺ ἔγινε γιὰ συνεννόηση
ἐν τέλει ἦταν ἀβάσταχτη φενάκη
καὶ μόλις τ' ἀντιλήφθηκαν οἱ πιὸ
εὐαίσθητοι
τὸν ἔκαμαν ὑπόθεση ὑπο-κειμενική.
Γι' αὐτὸ τώρα θὰ ψάχνεις συνεχῶς
στὴν κυριολεξία κάτω ἀπὸ τὸ κείμενο
χωρὶς μεμψιμοιρίες.
Ἀφοῦ οἱ ἀλήθειες ἐγκατέλειψαν τὴν ἐπιφάνεια
δὲν ἔχουμε ἄλλη ἐκλογὴ
ἀπὸ τὸν καταποντισμό.

Melbourne 2-2-94

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΤΗΣ

Ρουφώντας φῶς μ' ὅλους τοῦ πόρου
τοῦ σώματος
ἔνιωσα τὴν ἀλμύρα τῆς ἀκρογιαλιᾶς
νὰ δροσίζει ἐξίσου
τὰ μάτια μου μὲ τὰ ρουθούνια
καὶ τὸ μέτωπο.
Πότε θὰ βρῶ ἐπὶ τέλους τὸν κοινὸ παρο-
νομαστὴ
στὶς μυστικὲς καὶ ἄπειρες ἀναλογίες
ἀνάμεσα στὸ πνεῦμα μου, τὸ σῶμα
καὶ τὸν ἔξω κόσμος!

Sydney — Redfern 4-2-94

ΞΑΝΘΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Δυὸ χρονῶν δὲν ἔγινε ἀκόμῃ
Ἄλέξανδρος ὁ μικρὸς
κι ἔχει γεμίσει φῶς ὅλους τοὺς χώρους
ποὺ γνώρισαν τὰ βήματά του.
Ἀνοίγει ἑκπληκτος τὰ γαλανὰ μάτια
καὶ νομίζεις πῶς ἔκλεψε γιὰ πάντα
ἓνα κομμάτι ἀνέφελου οὐρανό.
Τραυλίζει λέξεις ἀνύπαρκτες
δικῆς του μελωδίας
καὶ σὲ κάνει νὰ σκέφτεσαι
μήπως ἐσύ δὲν διδάχθηκες σωστά
τὸ πλήρες Ἀλφάβητο.
Κι ὅταν ἀπλώνει τὸ ξανθὸ κεφάλι
πάνω στοῦ σκύλου τῇ ραχοκοκαλιᾷ
τὸ ξέρεις πῶς ἓνας Ἀρχάγγελος
διδάσκει τὴν ἄκρα ταπείνωση
χωρὶς λόγια.

Sydney — Redfern 15-2-94

ΤΕΦΡΗ ΑΚΤΗ

*Ὅποιος ἐδῶ γελάει, νὰ ξέρει
ὅτι τὸ χῶμα τὸν κρατάει στὸ χέρι*
Günter Grass

Τὴν εἶχα φαντασθεῖ κάπως ἀλλιώτικη
τὴν ἄκρη τῆς θάλασσας.
Βλέποντας πόση τέφρα σωπαίνει
κάτω ἀπ' τὰ βότσαλα καὶ τὴν ἄμμο
κάνω σινιάλο στοὺς πελαργοὺς
ποὺ πηγαινόρχονται ἀνίδεοι
νὰ κλίνουν ἐλαφρῶς τὰ φτερά
ἐκεῖ ποὺ σπάζει τὸ κύμα
ἐλάχιστο φόρο τιμῆς
στὰ ἀγνοούμενα ὀλοκαυτώματα
ποὺ στήριξαν ἀπὸ καταβολῆς
τὸ ὑγρὸ γιοφύρι.

Sydney — Brighton Le Sands 17-2-94

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Μὲ τὸν ρυθμὸ ἀδελφὲ ποὺ ἐπιβάλλει
τῇ δικῇ του τάξῃ ὁ καρκίνος
εἶναι ζήτημα ἂν θὰ προλάβουμε
νὰ πιοῦμε ξανὰ
ἓνα φλιτζάνι καφὲ ἀνενόχλητοι.

Sydney — Brighton Le Sands 17-2-94

ΑΚΤΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Στὰ 30χρονα τῆς κοιμήσεως Ἰκονίου Ἰακώβου

Τὶς δυὸ τόσο κοινόχρηστες λεξιῶλες
 «ἐγὼ» καὶ «μοῦ»
 τίς εἶχες, Γέροντα, ὀριστικὰ διαγράψει
 σὰ νὰ μὴν εἶχαν μπεῖ ποτὲ
 στὸ δικό Σου λεξιλόγιο
 μήτε ἀκόμη κι ὅταν ἦσουν παιδί.
 Ἄν ἤθελες νὰ ὑπενθυμίσεις παραγγέλ-
 ματα
 ποὺ μᾶς εἶχε δώσει ἐν καιρῷ
 τὸ ἀδιάψευστο στόμα Σου
 καθὼς ἀγρυπνοῦσες στὴν καθημε-
 ρινὴ μας παιδαγωγία
 ἔλεγες ἀπλῶς «ἡ Σχολὴ σᾶς εἶπε»
 ἢ
 «ἡ Ἐκκλησία ὥρισε»
 κι Ἐσὺ κρυβόσουν στὴν ἀνωθυμία
 μὴ λερωθεῖς καὶ μὴ μᾶς σκανδαλίσεις
 γιὰ δῆθεν ἀνθρωπαρέσκεια.
 Ἄν πάλι μιλοῦσες γιὰ ἀντικείμενα
 δικά Σου
 ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐτοιμάσουμε
 ἢ νὰ νοιαστοῦμε
 ἔλεγες τελείως ὀριστα
 «ἐκεῖνα τὰ ἄμφια» ἢ «ἐκεῖνο τὸ
 μπαστούνι»
 σὰν νὰ μᾶς ἔδειχνες ἀστέρες
 διάττοντες

πού ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐξαφανίζονταν
για πάντα.

Σὺ ὁ ἐγγύτατος στὶς ψυχές τῶν
συνανθρώπων

στάθηκες τόσο μακρινὸς
στὰ ὅποιαδῆποτε κοσμικὰ
καὶ μόνο ὅταν ἔφυγες τὸ καταλάβαμε
πὼς ἔζησες σὰν Ἀσώματος
ἀνάμεσά μας.

Sydney — Brighton Le Sands 22-2-94

ΙΣΟΒΙΟ ΑΘΛΗΜΑ

«Οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν νὰ ὑπάρξουν...»

Λυδία Κονιόρδου

Ἡ ὑπαρξὴ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι
ἀπλὸ δεδομένο
ὅπως νὰ ποῦμε τὰ δομικὰ στοιχεῖα
τοῦ σώματός σου.
Εἶναι ὁ ἐπιτακτικώτερα ζητούμενος
ἄγνωστος
τὸ περισσότερο ἐξασφαλισμένο
αἶτημα
κι ἐν τούτοις τὸ πιὸ διακυβευόμενο
ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Melbourne 27-2-94

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

Τὰ σύμβολα πεθαίνουν τελευταῖα
μας εἶπαν ἄνθρωποι τῆς ἀγορᾶς
ἀλλὰ δὲν εἶχαμε τὴ δύναμη νὰ ἐνω-
τισθοῦμε
τὸ μήνυμα ποὺ ἔστειλε ἓνας τέτοιος
χρησμός
γιὰ κάθε νοήμονα.
Θά 'πρεπε κάτι νὰ ὑποφιαζόμασταν
τούλάχιστον ἐμεῖς
ποὺ ζήσαμε μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ
αἰχμάλωτοι τῶν συμβόλων
συγχρόνως ὅμως μαγεμένοι ἀπὸ τὸν
πλήρη ἀνεικονισμό
τοῦ πανταχοῦ παρόντος Ἀνώνυμου
καὶ Ἀπερινόητου.

Melbourne —Sydney 1-3-94

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΡΕΚΛΑΜΕΣ

Οἱ ἡλεκτρικὲς ρεκλάμες μέσ' στὴ νύχτα
ἔχουν ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε
ἓνα τελείως πρακτικὸ σκοπὸ
νὰ διαφημίσουν κάτι συγκεκριμένο.
”Ὅμως ἀν μπερδευτοῦν μὲ ὁμίχλη
συμπεριφέρονται σὰνπραματευτῆς
 ποὺ μέθυσε καθ’ ὁδόν:
τραυλίζουν γράμματα σπασμένα
ἀδυνατοῦν νὰ διατυπώσουν ὀλόκληρη-
 ρη φράση
καὶ τὸ ἀκόμη χειρότερο
μέσα σ’ αὐτὴ τὴν αἰφνίδια ἄοριστία
κατορθώνουν πάντα νὰ μεταδώσουν
ἀπέραντη νοσταλγία καὶ θλίψη.

Sydney — Brighton Le Sands 2-3-94

IN MEMORIAM

Στόν μόλις έκδημήσαντα
Ἀδελφό μου Μανώλη

Ὅλα τ' ἀδέλφια φύγαμε νωρίς
ἀπ' τὸ χωριὸ τῶν παιδικῶν ἀναμνήσεων
 λὲς καὶ βιαζόμασταν νὰ ξεχάσουμε
 τοὺς ἐφιάλτες
ποὺ μᾶς κυνήγησαν ὅλα κεῖνα τὰ
 χρόνια:
ὁ ἥρωικὸς θάνατος τοῦ πατέρα
 οἰκογενειακὲς τραγωδίες
οἱ πολλαπλὲς στέρησεις τῆς Κατοχῆς.
Μονάχα Ἐσύ, Μανώλη, ὁ νεώτερος ἀπ' ὅλους
 κι ὁ γενναιότερος
γύρισες πάλι πίσω, ὄχι μονάχα
 νὰ πάρεις νύφη
τὴν ξεχασμένη Ἀννούλα ποὺ ζωγράφιζα μικρὴ
 μὲ faber ἓνα καὶ κάρβουνο
ἀλλὰ καὶ νὰ χτίσεις ἐκεῖ τὸ σπιτικό Σου
 πλάι στὸ Σωτήρα Χριστὸ
περήφανη ἀστοφωλιὰ κατάντικρυ στὸ
Κρητικὸ πέλαγος καὶ τὸν ἀχανὲς ἐλαιῶνα.
Ἐχοντας τώρα καὶ τὸν τάφο Σου στὸν Μαρουλᾶ
θὰ ῥχομάστε ὅλοι πίσω σὰν μετανιω-
 μένοι
μήπως σηκώνεις μόνος τὸ βάρος τῶν ἀνα-
 μνήσεων
καθὼς βρίσκεται ἀπέναντι στὸ Κοιμητήριον
τὸ πάντα ἐρειπωμένο Μετόχι
μὲ τὶς τούρκικες καμάρες

χαρακιές

Sydney — Redfern 15-3-94

ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τόσο ἐκτόπισμα
γιὰ νὰ καλύψει ὁλόκληρο τὸν κόσμον.
Πῶς γίνεται ν' ἀδειάζει ξαφνικὰ
ὁ κόσμος ὁλόκληρος
μέσ' ἀπ' τὸ σχῆμα ποὺ σβήστηκε
ἐνὸς μόνο ἀνθρώπου;

Sydney — Redfern 17-3-94

ΥΠΕΡ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΩΝ

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
Ψαλμ. 23,1

Κάποιο θρηνητικὸ Συναξάρι τῆς Ἑξόδου
τὸ λέει ἀπλά:

«κι ἀπὸ ποῦ δὲν ἦλθαν ἄνθρωποι
κι ἀπὸ ποῦ δὲν ἔφυγαν»;

Ἐμεῖς ἀρκούμεσθε μονάχα νὰ ρωτήσουμε
ποιὸς δικαιούται νὰ διώχνει τὸν ἄλλο
κι ἀπὸ ποῦ;

Ποιὸς νόμος ἀνθρώπινος τὸ λέει
ὅσο ἀπάνθρωπος κι ἂν εἶναι
πὼς ὅποιος κυβερνᾷ συμβατικὰ ἓνα τόπο
μπορεῖ νὰ διώξει τοὺς κατακτημένους
καὶ τοὺς ἀδύνατους;

Πότε ἐπιτέλους ὁ ἄνθρωπος θὰ πάψει
νὰ ληστεύει κατὰμουτρα τὸν Θεὸ
ἐξανδραποδίζοντας ἀσυναίσθητα
καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του;

Sydney — Brighton Le Sands 19-3-94

ΑΠΟΣΙΩΠΩΝΤΑΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Σκέψου τὴν κούκλα καὶ τὰ χαλασμένα μάτια της
τὸ σκουριασμένο νόμισμα πίσω ἀπὸ τὸ νερό.

Μαρία Λαϊνᾶ

Τὰ δάχτυλά Σου ἀπὸ τὴν ἴδια σάρκα
ἀλλὰ πολὺ νεώτερα ἀπ' τὰ δικά μου
ἀδύνατον νὰ ἐξατμίζονται ἤδη
σχῆμα ὑγρὸ μέσα στὸ χῶμα
κι ἐγὼ νὰ ἔχω ἀκόμη ὀλόκληρη παλάμη
νὰ γράφω νὰ σταυροκοπιέμαι καὶ νὰ
εὐλογῶ.

Κρατῶ τὸ τελευταῖο Σου χαμόγελο
πρὶν τὸ λεηλατήσῃ ὁ ἐχθρικός ἄνεμος
μὲ συνεχεῖς κατολισθήσεις στὸ πρόσωπο
τὸ πολλαχῶς ἐξαγνισμένο
κι ἔτσι μονάχα μπορῶ νὰ κάνω
κινήσεις πού νὰ παραπλανοῦν
πὼς τάχα δὲν εἶμαι
τὸ ἀκρωτηριασμένο ὑπόλοιπό Σου.

Sydney — Brighton Le Sands 19-3-94

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΕΝ ΣΩΠΑΙΝΟΥΝ

Κάποια στιγμή σταμάτησαν νὰ μιλοῦν
ὁμῶς ἡ φωνὴ δὲν διαλύεται σὰν τὸ νέφος.
Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς κατεβαίνει σὲ στρώματα
βαθύτερα ἀπὸ τὴν μεμβράνη καὶ τὸ τύμπανο
τῆς ἀνατομίας
σὰν τὸ σπασμένο ἀγκάθι ἀχινοῦ ποὺ
πάτησες
καὶ περπατᾷ ἀθόρυβα στοὺς ὑποδόριους
ἰστοὺς
μέχρι ποὺ γίνεται σημάδι τῆς σάρκας σου.
Τί λοιπὸν κι ἂν σταμάτησαν νὰ μιλοῦν;
Ἐφοῦ πρόλαβαν κι εἶπαν τὰ καίρια
τὰ περαιτέρω θὰ ἔταν θνητὴ φλυαρία.
Ἐφοῦ ἀγάπησαν τὰ οὐσιαστικὰ
ἔδωσαν σ' ὅλα κύρια ὀνόματα.

Sydney — Brighton Le Sands 5-4-94

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΘΕΟΥΜΕΝΟΣ

Κάθε σου βῆμα σχίζει τὸν ἀέρα
ὅπως ἀκριβῶς ἡ φτερούγα τοῦ πτηνοῦ
ὅμως ἐσὺ ποτὲ δὲν τὸ πίστεψες
πῶς δὲν εἶσαι λιγότερο ἐλεύθερος
ἀπ' τὰ πουλιά.

Ἄν μπορούσες νὰ ὑποψιασθεῖς ποιὰ
σοφία κυοφορεῖται
καὶ μόνο στὴ διάταξη τῶν δακτύλων σου,
θὰ δοκίμαζες προκαταβολικὰ
ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα δῶρα
τῆς μαγεμένης ἀφῆς
καὶ τότε μόνο θὰ ἔξερες νὰ πεῖς
ποιὸς ὁ αὐθεντικὸς ἐξουσιαστὴς τοῦ χώρου
ὁ ἱεροφάντης τοῦ γαλάζιου ὀνείρου
ὁ Προμηθεὺς θεούμενος.

Sydney — Brighton Le Sands 6-4-94

ΣΕ ΠΑΡΘΕΝΟ ΩΚΕΑΝΟ

“Ολοι τὸν κουβαλοῦμε μέσα μας τὸν
θάνατο
περίπου σὲ μορφὴ ἔμβρύου
ὅπως στὸ κουκούτσι τοῦ mango
κάθεται ναρκωμένη μιὰ ἀνήλικη
κατσαρίδα
ποὺ παγιδεύτηκε στὸ βάθος τοῦ κάλυκα
ἀπ’ τὸν καιρὸ τῆς ἀνθοφορίας.
Ἐσύ, Μανώλη, πῶς γελάστηκες
νὰ τὸν φιλοξενήσεις Ἡρακλῆ μαινόμενο
καὶ πρὶν προλάβεις ν’ ἀντιδράσεις
νὰ διαγουμίσει ἐκεῖνος τὸ κεφάλι
τὰ πνευμόνια
καὶ τὴν ἀλύγιστη πάντα, σχεδὸν ἔφη-
βικὴ
ραχοκοκαλιά σου!
Μὰ μ’ ὅλα τοῦτα, ἀγόρι μου, δὲν νικήθηκες
δὲν μπόρεσε νὰ σὲ πτοήσῃ ὁ αἶφνι-
διασμός·
ὀνόμαζες μὲ τὸ πραγματικό της ὄνομα
τὴν ἀρρώστια
ποὺ οἱ ἄλλοι μόλις τολμοῦν νὰ τὴν ποῦν
ἐπάρατη.
Κι ἔφυγες γελαστός καὶ στολισμένος
σὲ φέρετρο γοργόφτερο
ἱστιοφόρο ὀλάνθιστο σὲ παρθένο ὠκεανό.

Sydney — Brighton Le Sands 7/8-4-94

ΑΙΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ

Ἄς ἔχουμε ὅλοι τὴ σάρκα κοινὴ
ποτὲ τὸ αἷμα δὲν εἶναι ἀνώνυμο.
Ἀκόμη κι ὅταν συγγενεὺεὶ μὲ
κάποιου ἄλλου τὴν ὑγρὴ φυσιογνωμία
κατατάσσεται στὴν ἴδια ὁμάδα
ἀλλὰ δὲν εἶναι ταυτότητα.
Ἡ ἐπωνυμία τοῦ αἵματος συγκρο-
τεῖται
ἀπὸ θεμελιώδεις καὶ δευτερεύουσες
ιδιότητες·
μὰ τελικὰ αὐτὲς οἱ δεύτερες
ποὺ ἔχουν σχέση μὲ πυκνότητα
χρῶμα γεύση ὁσμὴ πηκτικότητα
καὶ μάλιστα πυρετὸ
εἶναι ποὺ δίνουν τὴν ἀνεπανάληπτη
ἐτερότητα.

Sydney -- Brighton Le Sands 13-4-94

ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τὸ φεγγάρι πού κρύβεται
καὶ πάλι βγαίνει ἀπ' τὰ σύννεφα
μὲ κάνει ν' ἀμφιβállω γιὰ τὴν
 ἐλικοκρίνειά του.
Ὁ φίλος πού ὑπαινίσσεται δειλὰ
 καὶ δὲν κυριολεκτεῖ
θέτει σέ δοκιμασία τὴν ἀμοιβαία μας
 ἐμπιστοσύνη.
Κι ὁ τρίτος πού ἀντιπαρέρχεται
 ἀνενόχλητος
τέτοιες τραυματικὲς καταστάσεις
 δηλώνει πὼς ὁ ἄνθρωπος
 δὲν ἀξιώθηκε ἀκόμη
να ἐκτιμᾷ τὴν ἀκεραιότητα
 ἔστω καὶ στὰ κλάσματα
 τοῦ παρόντος κόσμου.

Sydney — Brighton Le Sands 18-4-94

ΤΑ ΦΘΑΡΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

Λέμε κουρέλια τὰ φθαρμένα ροῦχα
ἀλλὰ τὸ ξέρουμε πὼς δὲν εἶναι
 ἀσήμαντα ὑπολείμματα
γιὰ νὰ τὰ ρίζουμε στὸν κάλαθο
 τῶν ἀχρήστων
 χωρὶς συγκίνηση
 καὶ δίχως τύψεις.
Τὰ ἐξαντλημένα ροῦχα μετροῦν
τὴν ἡττημένη πλευρὰ τοῦ σώματός μας
ποῦ συνεχῶς ζητᾷ τελειότερη πανοπλία
νὰ συγκαλύψει βαθύτερες ἀπώλειες.

Sydney — Brighton Le Sands 19-4-94

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐκεῖ, ἐγὼ τουλάχιστον, δὲν συντηρῶ
ψυχρὰ ντοκουμέντα
ὅπως νὰ ποῦμε τίτλους ἰδιοκτησίας
ἀντίγραφα συμβολαίων, ὁμολογίες
συναλλαγματικές καὶ τὰ τοιαῦτα·
θά 'ταν σὰν νὰ 'χα κάμει τὴν καρδιά
λεβητοστάσιο
ποὺ γιὰ συντήρηση χρειάζεται κάρβου-
νο ἢ μαζούτ.
Ἐκεῖ ἐγὼ θησαυρίζω λόγια μόνο
ποὺ ἐκφράζουν σχέσεις
ἐξ ὀλοκλήρου ἀνθρώπινες
φιλίες, μίση, φθόνους
ἀπογοητεύσεις
ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ἀπίθανα
φαινόμενα ψυχοπαθολογίας
γιατὶ ὅλ' αὐτὰ μοῦ συμπληρώνουν
γιὰ νὰ δῶ
ὀλόκληρο τὸν ἄνθρωπο.

Sydney — Brighton L.e Sands 20-4-94

Ο ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

«ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ
καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.»

B' Κορ. 4,7

Εἶναι τὸ ἱερώτερο σχῆμα τῆς γλώσσας
τὸ νὰ λέει κάτι καὶ νὰ 'ναι σὰ νὰ μὴν τό 'πε
ἀφήνοντάς το μετέωρο
σὲ μόνιμη ἀμφισβήτηση,
σ' ἓνα κλίμα γενικῆς ἀναμαρτησίας.
Δὲν ὑπάρχει θεοπρεπέστερη συμπεριφορὰ
ἀπὸ τὸ νὰ ψελλίζεις κάτι καὶ συγχρόνως
νὰ τὸ παίρνεις πίσω
σὰ νὰ μετάνιωσες πὺ πῆγες ν' ἀκουμπήσεις
τὸ "Ἀρρητο.
Γι' αὐτὸ τώρα ἐπικαλεῖσαι μὲ βαθύτερη
συντριβὴ
τὴν προηγούμενη ἰσορροπία
πὺ ἴσως διατάραξες
ὥστε νὰ μείνει πάλι ὁ τελευταῖος λόγος
στὸ Θεὸ
τὸ "Ἄλφα καὶ "Ὠμέγα
τῆς ἀλήθειας.

Sydney — Brighton 22-4-94

ΕΓΓΕΝΗΣ ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

«ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν»

Ἰωάν. 15,25

Κάποιοι ἀπ' τοὺς ἀγνώστους ποὺ καλη-

σπερίζεις στὸ δρόμο

δὲν ἐπιστρέφουν τὸν χαιρετισμὸ

—συνηθισμένη ἀπρέπεια

στὰ νεώτερα ἦθη τῶν λεγομένων

μεγαλουπόλεων.

Αὐτὸ ὡστόσο δὲν θά 'πρεπε νὰ σὲ πληγώνει

ἰδιαίτερα

ἂν θυμηθεῖς πόσα ἄνθη σκορποῦν

ἄρώματα σὲ ἀναίσθητους διερχομένους

πόσα πτηνὰ κελαηδοῦν σχεδὸν ἐπὶ

ματαίῳ

σὲ χώρους πολυσύχναστους

ἐγκλωβισμένα μάλιστα ἐπιμελῶς καὶ

συντηρούμενα

γιά τὴ μελωδική φωνή τους.

Ὑπάρχει θέλω νὰ πῶ μιὰ ἀλόγιστη σπατάλη

ὅχι τόσο στὴν παροχὴ τῶν ἀγαθῶν

ὅσο στὴν ἀδιάκριτη δυνατότητα σὲ παραλῆπτες

ἐνῷ ἔχει λεχθεῖ πρὸ πολλοῦ ὅτι «πολλοὶ εἰσὶ κλητοὶ

ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί».

Sydney — Brighton Le Sands 25-4-94

ΔΕΥΤΕΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Πληγώθηκες πού ὁ ἄγνωστος δὲν ἀντα-
πέδωσε

τὸν ἄδολο χαιρετισμό σου
καθὼς τὸν εἶδες νὰ ῥχεται κατὰ πάνω σου
καὶ νὰ σ' ἀντιπαρέρχεται ἀδιάφορος
πάνω στὸν ἴδιο τσιμεντόδρομο
τῆς ἔρημης παραλίας.

Ὅμως ἀντὶ ν' ἀγανακτήσεις γιὰ μιὰ
τέτοια προσβολή
πού περιέργως μάλιστα δὲν τὴν τιμωρεῖ
κανένας ποινικὸς νόμος,
θά 'τανε ἴσως δικαιότερο νὰ ὑποθέσεις
κάτω ἀπ' τὴ φαινομενικὴ ἀγένεια
κάποιο περίεργο φόβο ἢ τραῦμα ψυχικὸ
ἂν ὄχι τὴν κοινὴ ἀφηρημάδα
πού ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ Ἀναξαγόρα ἀναμφιβόλως
ἔχει αὐξηθεῖ μὲ γεωμετρικὴ πρόοδο
ὄχι μονάχα σὲ βαθμὸ καὶ ἔνταση
ἀλλὰ πρὸ πάντων
σὲ ποικιλία αἰτίων.

Sydney — Brighton Le Sands 23-4-94

ΕΠΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ

«Τὸ μὲν γράμμα ἀποκτείνει
τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.»

Β' Κορ. 3,6

Κεῖνοι ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ μάθουν
ἀνάγνωση καὶ γραφὴ
τείνουνε κάποτε νὰ θεοποιήσουν
τὸ γράμμα
ὅπως συνήθως γίνεται μ' ὅλα τὰ ἰδανικὰ
ἐξ ἀποστάσεως.
Μὰ ὅσοι γεύτηκαν τὴν ἀμφίβολη γνώση
στὴ σχετικότητα τῶν ἐγκοσμίων
βλέπουν καὶ μέσ' ἀπὸ τὴ δυνατότητα
τὴν ἑλλειψή
γι' αὐτὸ ἀπὸ στοιχειώδη ἐντιμότητα
ἐπέχουν καὶ σκέπτονται.

Sydney — Brighton Le Sands 23-4-94

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗ ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ

«Ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω.»
Ἑβρ. 10,30

Κραυγὴ ἑρινύας τυραννικὴ θὰ γίνῃ
στὴ θορυβημένη σας συνείδηση
ἢ ἀνιδιοτέλεια τῆς φωνῆς μου
πού ᾗχατε τὴν ἀφέλεια νὰ πιστέψετε
πὼς τὸ δίκιο πνίγεται μὲ στημένες
πλειοψηφίες
ἐπειδὴ καὶ τὰ φτωχὰ σπουργίτια
τὰ πιάνουν ἄνδρως
μὲ καμουφλισμένες ξόβεργες.

Sydney — Brighton Le Sands 23-4-94

ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΟΝΕΣΚΟ

Ἄν τουλάχιστον μὲ τῇ γλῶσσα φιλοδοξοῦσες
νὰ πετύχεις προσεκτικώτερη ἔκφραση
ἔστω ἀπὸ στοιχειώδη δικαιοσύνη
δὲν θὰ μιλοῦσες τόσο συχνὰ γιὰ
παράλογο
ἐκεῖ ποὺ θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ πεῖς
ἀπλῶς ἀνερμήνευτο
μὲ τὰ μέσα τοῦ παρόντος.
Σὲ τοῦτο τὸ πηχτὸ σὰ χυλὸ μυστήριον
ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ ἰσχυρισθεῖ
πὼς ξεχωρίζει λογικὸ ἀπὸ παράλογο;
Ποιὸς ἔχει τοὺς λόγους
καὶ πόσους λόγους;
Ἡ σιωπὴ ἐδῶ ἐξισώνεται μὲ
προσευχὴ
πάντα ἐν εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν
Ἰονέσκο!

Sydney — Brighton Le Sands 23-4-94

ΑΛΗΘΕΙΑ

Δὲν εἶναι αὐτοφυὲς ἀγαθὸ τοῦτου
τοῦ κόσμου·
ἀ-λήθεια εἶναι αὐτούσια ἢ πνοὴ
τοῦ Θεοῦ,
γι' αὐτὸ κι ἐτυμολογικὰ ἀκόμη
ταυτίζεται
μὲ τὴν Ἀπο-κάλυψη.

Sydney —Brighton Le Sands 30-4-94

ΤΟ ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ

«Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.»
Ψαλμ. 37,12

Ὅσες φορές κι ἂν μίλησες γιὰ μοναξιά
δὲν μπόρεσες νὰ τὴν περιγράψεις.
Εἶναι τόσο περίεργο αὐτὸ τὸ αἶσθημα
ποὺ μπορεῖ νὰ παραπλανήσῃ
ἀκόμῃ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς.
Μιὰ νέα λοιπὸν προσπάθεια
ἴσως δὲν βλάπτει
ἀπόψε μάλιστα ποὺ ὁ πόνος σου φύτεψε
πρόσθετα μάτια
κι ἡ πληγὴ ποὺ σου ἄνοιξαν ἀναιτίως
κελαρύζει αἶμα κατακόκκινο.
Μοναξιά δὲν εἶναι ποτὲ τὸ νὰ βλέπεις
νὰ σ' ἐγκαταλείπουν
ὅποιοι κι ἂν εἶναι αὐτοὶ ποὺ φεύγουν·
ἄλλωστε τὸ πηγαινέ-ἔλα εἶναι νόμος ἀδήριτος.
Μοναξιά ὅμως εἶναι νὰ μὴ σὲ
καταλαβαίνουν
κεῖνοι ποὺ σ' ἀκουμπᾶνε κατὰσάρκα.

Sydney — Brighton Le Sands 3-5-94

ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ

“Όλα τὰ χρώματα στὸ ἡλιοβασίλεμα
παίρνουν εὐγένεια μελλοθανάτου
γλυκαίνοντας ἀπ’ τὴν ἀρχὴ τὴ βαρβαρότητα
ποὺ κάθε μέρα κορυφώνεται στὸ με-
σημέρι.

Sydney — Brighton Le Sands 8-5-94

ΟΠΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ (B)

Αὐτὲς οἱ θεόρατες ρυτίδες ποὺ αὐλακῶνουν
σχεδὸν ἀνέπαφο ἀκόμῃ ἀπ' τὸ ἀνθρώπινο χέρι
τὸ ἄχραντο σῶμα σου
δὲν εἶναι φίδια παλαιοντολογικὰ
μήτε σκιᾶς ἀνυπόστατες
φαντασιώσεις τοῦ θεατῆ καθὼς πετᾶ
πάνω ἀπ' τὴ σιωπῇ τῆς Ἑρήμου.
Ποτάμια εἶναι καὶ χαράδρες καὶ πτυ-
χώσεις ἀναρίθμητες
ποὺ ἐνῶ συμπλέκονται μὲ λίμνες ἐν
ἀδρανείᾳ
μὲ ξεχασμένες ἀλυκὲς
ἄπειρα σχήματα καὶ χρώματα
στὴν ἀπέραντη ἔκτασι
μοιάζουν σὰν κάποιος ν' ἀνοιξε αἰφνιδίως
τὸ κρανίον τῆς γῆς
ἀφήνοντας νὰ θαυμάσουμε μιὰ στιγμὴ
μονάχα
τίς προαιώνιες ἀναλογίαι τοῦ ἔξω κόσμου
μὲ τὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλον
κι ὕστερα ὅλα τὰ σχόλια περιττεύουν.

Sydney — Perth 20-5-94

ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

«Ὁ λόγος ὑπάρχει γιὰ νὰ ἐξαργυρώνει τὴ σιωπὴ.»
Δ. Καλοκύρης

Δὲν φιλοδόξησε νὰ παρηγορήσει κανένα
ἀπλῶς ν' ἀποθέσει στὸ χαρτὶ
ὅσα δὲν ἄντεχε πιά νὰ σηκώνει
τὸ στήθος του ἀπὸ στήθους
φοβούμενος μάλιστα τὰ συχνὰ ἐμ-
φράγματα
τοῦ τελευταίου καιροῦ.
Γι' αὐτὸ αὐθεντικοὶ κριτικοὶ τῆς
λογοτεχνίας
δὲν ἦταν ποτὲ οἱ εὐεκτοῦντες
ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸν δείχτη νοημοσύνης των.
Ὡς ἀληθῶς, τὸ ὅμοιον
μόνον διὰ τοῦ ὁμοίου γνωρίζεται.

Sydney — Brighton Le Sands 25-5-94

ΤΟ «ΙΣΤΟΡΙΚΟ» ΤΗΣ ΑΠΡΩΣΤΙΑΣ

Φάκελλος δώδεκα σελίδες πυκνές
δακτυλόγραφες
κατάστικτες ἀπὸ ἀριθμούς ἀφηρημένους
καὶ λέξεις συνθηματικές
ἐν τέλει δὲ ὑπογραφές δυσανάγνωστες
ἱατρῶν ποικίλων εἰδικοτήτων.
Αὐτὸ λοιπὸν τὸ στίγμα καὶ τὸ πε-
πρωμένο
ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ αἰφνιδίως ἀπο-
κόπηκε
ἀπ' ὅλους τοὺς ὀργανικά δεμένους προσ-
φιλεῖς,
πορευόμενος τώρα σ' ἓνα τοῦνελ ἀσφυκτικὸ
πηγὴ ὀδύνης γιὰ δυὸ λόγους ἀδήριτους:
Πρῶτον, δὲν ἔχει καμμιά προοπτικὴ
στὸ φῶς
καὶ δεύτερον, εἶναι ἀπαραμύθητος μονόδρομος
ποὺ δὲν στέργει νὰ ἐπιτρέψει συνοδὸ
μήτε τὴ σκιά του.

Sydney — Brighton Le Sands 25-5-94

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΗΘΕΣ ΣΚΗΝΙΚΟ

«Τὰ πράγματα εἶναι ἡ παράφραση τοῦ ὀνείρου.»

Α. Βιστωνίτης

Θά 'πρεπε νὰ τὸ ξέρεις πῶς αὐτὰ ποὺ
βλέπεις
δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πρὸ πολλοῦ ξεπερασμένη
ἀπόπειρα δεξιολογίας
ἀνολοκλήρωτη πραγματικότητα
μὲ δυσανάγνωστη συνισταμένη
ποὺ μόλις ἄρχισε νὰ ὑπαινίσσεται
πόσο διψᾷ τὸ δαιμόνιο.
Θὰ συνεχισθεῖ λοιπὸν ἡ σειρά τῶν ἐκ-
πλήξεων
πέρα ἀπὸ τὸ σύνηθες σκηνικὸ
κι ἔχεις ὅλη τὴν ἀνεση νὰ εἰσηγηθεῖς
νέα διάταξη τῶν δεδομένων
σὰ νὰ 'ταν νὰ διαρρυθμίσεις
ξανά κατὰ βούληση
τοὺς πίνακες καὶ τὰ ἀντικείμενα
στὸν τελείως προσωπικὸ σου χῶρο.
Φρόντισε μόνο τὰ κτίσματα ποὺ θὰ 'ναι
μπροστὰ στὸ νερὸ
νὰ 'χουν ὄψη φιλόξενη
γιατὶ ὅπως ξέρεις ἀναπαράγονται στὸν
ὕγρὸ καθρέφτη
καὶ ναρκισσεύονται εὐκόλα τὰ κτιστὰ
ιδίως ἐκεῖνα ποὺ θεωροῦνται πνευματοφόρα.

Sydney — Brighton Le Sands 29-5-94

ΑΜΙΓΕΣ ΜΕΤΑΛΛΟ

Μὰ ποιὸς ἐπὶ τέλους ἔχει τὸ δικαίωμα
 νὰ εὐτελίζει τὴ γλῶσσα
μὲ τόσο ἐξώφθαλμες ἀντιφάσεις;
Οἱ σοφοὶ ποὺ χάλκευσαν αὐτὸν τὸν
 ὄρο
δὲν εἶδαν πῶς γρονθοκοποῦνται ἀσυμ-
 βίβαστα
ἐπίθετο καὶ οὐσιαστικό;

Sydney — Brighton Le Sands 31-5-94

ΜΟΙΡΑΙΟ ΑΞΙΩΜΑ

Ὅσο ὑψηλότερο τὸ ἀξίωμα
σ' αὐτὸ τὸν κόσμον
τόσο ἀπομακρύνεται φεῦ
ἀπὸ τὴν δημοσίαν αἰδῶ
τὸν μόνον προστατευτικὸ κλοιὸ τοῦ
πλήθους
γιὰ τὸν ἄμοιρον ποὺ ἐπέπρωτο
οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ξεχωρίσει.

Sydney — Brighton Le Sands 31-5-94

ΟΙ ΠΑΓΙΔΕΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ἔχουμε φτάσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἐποχὴ
ποὺ οἱ λέξεις δὲν εἶναι πιά περιστέρια
μῆνυμα αὐθεντικὸ στὸ κλωνάρι τοῦ ράμφους
για εἰρήνη ἢ πόλεμο.

Ἐγιναν δυστυχῶς παγίδες κι οἱ λέξεις
εὐτελὲς προπέτασμα καπνοῦ
για νὰ μὴν ὑποπέσει στὴν ἀντίληψη τῶν
γρηγορούντων
τὸ μέσα χάος ποὺ ἀντανακλᾶται
ὥς ἀνάληκτη ἀφασία
ὥς ἔνοχη σιωπή.

Ἡ κρίση ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι τόσο μεγάλη
τόσο διαδεδομένος αὐτὸς ὁ ἑξανδρα-
ποδισμὸς
ποὺ κινδυνεύει κανεὶς νὰ πιστέψει
πὼς ὅσο πιὸ πλούσιο τὸ λεξιλόγιο
καὶ μεγαλύτερη ἡ εὐγλωττία
τόσο βαθύτερα προχωρημένη ἡ διάβρωση
στὴν ψυχὴ τῶν λέξεων.

Sydney — Brighton Le Sands 4-6-94

ΑΜΙΓΗΣ ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ

Ἡ ποίησις δὲν εἶναι συν-γραφὴ
μήτε δημοκρατικὴ πολυφωνία.
Τὸ ξέρεις ὅτι καταθέτεις ἐν ὀνόματι
ὅλων
κι ἐν τούτοις ἀρθρώνεις ἀσυντρόφευτη
τῇ δικῇ σου φωνῇ
ἀδιαφορώντας τελείως ἀνεπιφύλαχτα
γιά τὸ ἀγοραῖο δημοψήφισμα
ποὺ μπορεῖ ν' ἀκολουθήσει
ἢ γιὰ τὸ πόρισμα ποὺ θὰ βγάλουν
ἂν ἐννοεῖται μιλήσουν καὶ γιὰ σένα
οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος νεκροτόμοι
τῆς λογοτεχνικῆς κριτικῆς.
Ἄν πάντως μιὰ ἀλήθεια ἐπιβιώσει
ἀπ' ὅσα πρόλαβες νὰ πεῖς
ὄχι στοιχεῖο ὑστεροφημίας
ἀλλὰ ἐφόδιο ὡς τὸ σκοτάδι τοῦ τάφου
δὲν θὰ ἴναι ἄλλο παρὰ τούτῃ ἡ ἀνυποχώρητη
ἢ ἀδυσώπητα προσωπικὴ
ἢ ἀμετανόητη φωνή σου.

Sydney — Brighton Le Sands 4-6-94

ΥΠΕΡ ΑΣΘΕΝΩΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ

Χαῖρε χρωτός τοῦ ἐμοῦ θεραπείᾳ!
Ἀκάθιστος

Δῶσε τους, Θεέ μου, λίγο χρῶμα
νὰ φανοῦν ζωντανὰ
τ' ἀρρωστημένα πρόσωπα.
Πῶς νὰ τὰ βλέπω νὰ μορφάζουν
χάρτινα
μὴ ξέροντας σὲ ποιά στροφή
θὰ λιποθυμήσουν;

Sydney — Redfern 15-6-94

ΗΛΙΚΙΑ ΟΔΥΝΗΣ

«Ἡ τύψη εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ ξαναγυρίσουμε στὴν παιδικὴ ἀγνότητα.»
Λειβαδίτης

Δυσπαραμύθητη ὄντως ἡ ἀπόγνωση
τῶν ἐνηλίκων
σχεδὸν κανεῖς πιά δὲν τοὺς συγχωρεῖ
κανένα λάθος
κάθε κρίση γι' αὐτοὺς εἶναι μᾶλλον ἐπικρίση
κι ἡ προτροπὴ τοῦ νόμου συνοδεύεται
συνήθως
μὲ τὴν ἐκ τῶν προτέρων δήλωση
τῆς ποινῆς ποὺ ἀκολουθεῖ
σὲ περίπτωσι ἀπειθαρχίας.
Τὸ καθ' ὁμοίωσιν λοιπὸν τῆς Γραφῆς
φαίνεται νὰ λειτουργεῖ
τουλάχιστον στὴ σκέψῃ τῶν συνανθρώπων
κατὰ τρόπο ἀντιστρόφως ἀνάλογο
μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου
καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ᾿ναι κανεῖς
ἰδιαιτέρως ἀπαισιόδοξος
γιὰ νὰ χαρακτηρίσει τὰ γηρατειὰ
ἡλικία ὀδύνης
σταδιακὴ διάψευση ὅλων τῶν ἐλπίδων.

Sydney — Brighton Le Sands 15-6-94

ΤΡΟΠΑΙΟ

Φεγγάρι τρία τέταρτα
κλεισμένη συμφωνία
ἀκόμα λίγο καὶ θὰ βγοῦν
τὰ ψάρια στὸν ἀφρό.
Μὲ καταποντισμένη τὴν ἀμφι-βολία
δὲν ἔχεις λόγο νὰ τρομάξεις τὸ βυθό.

Sydney — Brighton Le Sands 19-6-94

ΑΥΤΟΜΕΜΨΙΑ

«Ἴδού νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.»
Β' Κορ. 6,2

Καιρὸς εὐδόκιμος ὅλες οἱ στιγμὲς
τοῦ εἰκοσιτετραώρου
ἀφοῦ Ἐσὺ ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν.
Δόκιμη ἡ ψυχὴ μου στὰ προστάγμα-
τά Σου διὰ βίου
καὶ ἄνευ ὄρων.
Ὅμως ἀδόκιμα τὰ μέσα πού δοκίμασα
κάθε φορὰ
δοκιμαζόμενος δεινῶς ἐκ τῶν ὑστέρων.
Γι' αὐτὸ καὶ ὅλες οἱ προσπάθειές μου
ὥς τὸ τέλος
ἀνολοκλήρωτες δοκιμές.

Sydney — Brighton Le Sands 21-6-94

ΦΙΛΟΘΕΑΜΟΝΕΣ

Μιά νύχτα ἀκόμη καὶ φτάνουμε
ἂν τὸ θελήσουν οἱ θεοὶ
χωρὶς ἀνεπανόρθωτες ἀπώλειες
στὴ σκηνὴ τοῦ τέλους.
Τὸ σκοτάδι δὲν ἀντέχει ἄλλο
καὶ θ' ἀρνηθεῖ
μεθ' ὄρκου τὸν ἑαυτό του.
Ὅσα δάκρυα δὲν πρόλαβαν νὰ
στεγνώσουν
θὰ γίνουν μαργαριτάρια
στὸ ἄληκτο φῶς.

Sydney — Brighton l.e Sands 22-6-94

ΤΑ ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑΤΑ

Εὐκολώτερος ἄθλος δὲν ὑπάρχει
ἀπ' τὸ ν' ἀνοίγεις τοὺς ἀσχοὺς τοῦ Αἰόλου
καὶ νὰ μὴ νοιάζεσαι τὸ τί θὰ γίνει
 μὲ τὸν ἀπρόβλεπτο ἄνεμο
ἂν ξερριζώσει δέντρα
 ἢ καταποντίσει καίκια.

Ἄν πάντως τὸ ἀτύχημα συνέβη
ἀπὸ ἀπλῆ ἀνθρώπινη ἀδεξιότητα
δὲν εἶναι ἀργὰ νὰ ἐπανορθώσεις τὴ ζημιὰ
μὲ δημόσια δῆλωση μετανοίας
θέλω νὰ πῶ μ' ἓνα βαθὺ *Κύριε ἐλέησον.*
Γι' αὐτὸ ἄλλωστε παραστέκουν τὰ
 Εἰκονίσματα
νὰ ἀλιεύσουν ὡς ναυαγοσῶστες
τὴν ἐν κινδύνῳ ψυχὴ σου.

Melbourne 25-6-94

ΤΑ ΙΧΝΗ

Ποιὸς εἶπε πῶς θὰ φύγουμε
χωρὶς ν' ἀφήσουμε ἔχνη
λὲς κι ἤμασταν ἀσώματοι
ἢ γεννηθήκαμε νεκροί;
Ἵπάρχει μιὰ ἀπέραντη μεμβράνη
ἀόρατη καὶ μυστικὴ
σὰν τῶν νεκρῶν τὴ μνήμη
κι ἐκεῖ ἀποτυπώνονται γιὰ πάντα
τοῦ καθενὸς τὰ χεῖλη καὶ τὰ δάκτυλα
ἀδιάφορο ἂν ἦταν
*Βασιλεὺς ἢ στρατιώτης
ἢ πλούσιος ἢ πέννης
ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός.*

Sydney — Brighton Le Sands 6-7-94

ΤΑ ΗΜΙΤΕΛΗ

Βιβλίο μισοδιαβασμένο άνοιχτό
γραφτό σέ σκόρπιες λέξεις σχεδια-
σμένο
ματαιωμένα ραντεβού που πιέζουν
τυραννικώτερα
κι από γραμμάτια διαμαρτυρημένα.
Προσπαθεῖς νά διασκεδάσεις τὶς τύψεις
λέγοντας ἦταν πράγματα που ἔπρεπε
ν' ἀναβάλεις·
ὅμως τὸ ξέρεις πὼς δραπετεύσε
χρεωμένη ἀδίκως
μιὰ ἀνεπανάληπτη στιγμή.

Brisbane — Darwin 8-7-94

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑΙ ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΣ

Γιατί σ' ὅλα τὰ κτίσματα
ἔχουμε τοίχους κατακόρυφους
διπλάσιους ἀπ' τοὺς ὀριζοντίους;
Ίσως ὑπόμνηση στὸ μυστικὸ
πὼς εἶναι πάντα διπλὲς οἱ ἀντιστεκόμενες
ἀπ' τὲς κατακτημένες ἐκτάσεις.

Darwin 9-7-94

ΛΕΞΕΙΣ ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΕΣ

Ἄν εἶσαι ποιητῆς μὴν κουρασθεῖς
νὰ σώξεις λέξεις ἐτοιμοθάνατες
ποὺ πᾶνε νὰ καταποντισθοῦν
σὰν Σουλιώτισσες τοῦ Ζαλόγγου
στὴ σιωπῇ τοῦ Λεξικοῦ
ἢ ἀσωτεύουν κακοποιημένες
ἀπὸ στόμα σὲ στόμα.
Μὴν ἀνεχθεῖς τὴν παρακμὴ
τῶν λέξεων
ὅπως δὲν ἀνέχεσαι αἰχμαλώτους
ἢ ἀγνοοῦμενους·
οἱ λέξεις ἄλλωστε εἶναι ποὺ συντηροῦν
τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney — Brighton Le Sands 13-7-94

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ ΟΛΕΘΡΟΥ

Τὸ χρῶμα φέγγει καὶ
 φωτίζει τὸ μάτι
πλουτίζοντας ἀκαριαῖα ὅλο τὸ σῶμα.
Ὑστερα φεύγει ἀφήνοντας μιὰ γεύση
 ἀπὸ αἰφνίδιο ράπισμα.

Sydney — Brighton Le Sands 15-7-94

«ΣΥΜΕΩΝ ΜΝΗΜΑ»

Τὰ τελευταῖα σου ποιήματα
καρφιὰ
καθὼς δοκίμαζες στὸ δέρμα
τελειότερη πανοπλία.

Sydney — Brighton Le Sands 15-7-94

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΩΡΙΜΑΝΣΗ

Φαίνεται εἶναι πολλές ἀκόμῃ οἱ προκατα-
λήψεις ποὺ πρέπει νὰ ξεπεράσω
πρὶν γίνω καὶ πνευματικὰ ὥριμος
γιὰ τὸν θάνατο.

Ἄλλοτε πίστευα πὼς ἀδικοῦνται στὸν
ὕπνο

οἱ φτωχότερες τάξεις ποὺ ὑποχρεώνονται
νὰ δουλεύουν ἄγριες βάρδιες
αὐτὲς ποὺ λέμε ὥρες ἀσυνήθιστες.

Σήμερα δὲν πιστεύω πιά σ' αὐτὸ τὸν
μύθο.

Ἀνήκοντας κάθε μέρα πιὸ πολὺ
σ' αὐτοὺς ποὺ τὶς νύχτες ἀγρυπνοῦν χωρὶς
ὠράριο

καὶ δίχως μεροκάματο συγκεκριμένο
ἔμαθα ν' ἀπομυθεύω ὀνόματα
κι ἐπαγγέλματα
μὲ λιγότερες προκαταλήψεις.

Sydney — Brighton Le Sands 18-7-94

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΦΛΕΞΗ

«Ποιὸς ξέρει τί χρῶμα σύννεφο ἢ ψυχὴ του.»
Ν.Γ.Πεντζίκης

Τὴν ὥρα τούτῃ εἶσαι ἀκόμῃ νέα
ἀργότερα θά 'σαι γριὰ
ὅμως αὐτὰ ποὺ θέρισε τὸ βλέμμα σου
καὶ εἰπώθηκαν μὲ λόγια ἢ κινήσεις
ἀκόμῃ καὶ μὲ σιωπὴ
θὰ μείνουν ἀνήλικά στὴ μνήμῃ
ὅπως οἱ ἐγκαυστικὲς ραβδώσεις
στὸ μακρὺ λαιμὸ ἐπιταγμένων ἀλόγων
ἀλλοιούμενα μόνο ὅταν τὸ δέρμα
γίνει πάλι παρθένο μέσ' ἀπ' τὸ χῶμα
σὲ ὀριστικὴ ἀνάφλεξη — αἰωνία ἢ μνήμῃ!...

Brisbane — Sydney 23-7-94

ΤΟ ΕΣΧΑΤΟ ΑΠΟΚΤΗΜΑ

“Αν ὁ λόγος εἶναι γένεσις εἰς οὐσίαν
ἢ γλῶσσα γλείφει τὶς αἰχμὲς
στὴν ἔκθετη παρουσία
παρηγορώντας τὸν ἀφιλόξενο χρόνο
ποῦ μεσολαβεῖ
ἕως τὸ ἔσχατο ἀπόκτημα: νὰ δεῖ
ὅτι φθορίζει ἐντονώτερα
ὅσο πλησιέστερα στὴ φθορά.

Sydney — Brighton Le Sands 25-7-94

ΓΛΩΣΣΑ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Κατ' ἐξοχὴν γλῶσσα μόνο ἡ θάλασσα
κίνηση μὲ πλήρη εὐχέρεια
ἀληθῆς παρ-ρησία.

Γλείφοντας ἀενάως σὲ εὖ-
πεπτα χαλίκια
τοῦ κόσμου τὰ αἰχμηρὰ
κάνει τὰ πάντα νὰ ρέουν
ἐν ρητορείᾳ.

Ἄλλο βέβαια ποὺ ἐμεῖς σαστίζοντας
μπροστὰ στὴν πλησμονή
δηλώνουμε ἀδιέξοδο ἀρρήτου
καὶ λέμε ἀνευλαβῶς
τά 'κανα θάλασσα.

Sydney — Brighton l.e Sands 25-7-94

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΕΣ

«Ἡ θητεία τῆς λύπης εἶχε ἐπίσημα λήξει.»

Γ. Χειμωνᾶς

Μὴν ἀνεχθεῖς τετελεσμένα
σὲ θέματα ποὺ εἶσαι συνυπεύθυνος
ἐκ γενετῆς·
αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἥρωικὸ
μὰ ριζικῶς ἀνθρώπινο
γὰρ νὰ μὴ σ' εὐτελίσει
μήτε ὁ ἴδιος ὁ Θεός.
Κράτησε ὅμως καθαρὸ τὸ μάτι
νὰ διακρίνεις ὅσο ψυχραῖμα μπορεῖς
ποιῆς πράξεις εἶναι ἀληθῶς τελεσίδικες
δηλαδὴ ἐτελέσθησαν ὡς θεία δίκη
ὥστε νὰ μὴν ἀσεβήσεις.

Bangkok — Athens 28-7-94

Η ΤΕΧΝΗ

«Ἡ νέα τέχνη εἶναι ἰσχυρισμός»
Ἄ. Τερζάκης

Ἄν δὲν γεννιέται ἀσπόρως καὶ κατ' εὐθεΐαν
ἀπ' τὸν ἐσώτατο πυρήνα τῆς ψυχῆς
τὸν ἀσύμβατο
μ' ὅποια εὐτέλεια τῶν ἀναγκῶν τῆς ὥρας
δὲν μπορεῖ νὰ ᾖ τέχνη, πού θὰ πεῖ
πῶς δὲν ἐτέχθη ἐκ βαθέων καὶ
ἀνερμηνεύτως
καθιστώντας ἀκίνδυνο
τὸ ἡττημένο σκοτάδι.
Ἄν ὅμως εἶναι τόκος οὐρανόπληκτος
μὲ τὴν ἰσχὺ ἀκαριαίως δεδομένη
δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι θεῖος ἰσχυρισμός
ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο τῆς αὐθαιρεσίας
ἀδιαφορώντας ἐσαεὶ
γιά ὅποιαδήποτε ἐπιτόκια.

Athens — Bangkok 9-9-94

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

Ἡ ποίησις δὲν εἶναι ιδιότης
εἶναι συν-θήκη
καὶ μάλιστα ἐξόχως χαρισματική.
Ἄν δὲν ὑπάρξει συναίνεσις καὶ συνδρομή
τουλάχιστον δύο παραγόντων
τὸ ἐξαγόμενον θά 'ναι ἄμουση φωνή
ἀκατονόμαστος ἰδιωτείας.

Sydney — Brighton Le Sands 10-9-94

ΣΥΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

*Ψηλαφώντας σκαρμούς και κουπιά γνώρισα τὰ χέρια μου.
Μ. Πρατικάκης*

Ἔτσι ἀκριβῶς θὰ γίνεται πάντα
τὸ ἓνα σῶμα θὰ φυτρώνει μέσ' ἀπὸ τ' ἄλλο
καὶ θὰ αὐτονομεῖται.

Χωρὶς ἐν τούτοις νὰ διαρρηγνύει
ὀριστικὰ τοὺς γενετήσιους ἰστούς
κι ὅταν ἀκόμη μένουν ἀθέατοι.
Χωρὶς νὰ ἐπισυμβαίνει ἀλλοτρίωση
κι ὅταν σὲ λίγο ἀκούγεται
ἄλλη μουσική.

Sydney — Carss Park 11-9-94

ΘΗΡΑΜΑ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΓΕΡΑΣ

Τὰ χέρια δὲν κατηχοῦνται
τὰ μάτια δὲν φυλακίζονται
μόνο ἡ ψυχὴ ποὺ θὰ ἐπιβαρυνθεῖ
τὰ ἐπίχειρα
γρηγορεῖ στὰ διάκενα ἐκτενῶς
διεκδικώντας λευκὸ χιτῶνα.

Sydney — Carss Park 11-9-94

ΤΑ «MEDIA»

Ἐξ ὀρισμοῦ τοποθετημένα
στῇ μέσῃ
δὲν δικαιοῦνται νὰ κηρύττουν
ἀκρότητες.

Sydney — Brighton Le Sands 14-9-94

ΤΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;»
Ρωμ. 8,35

Ἄφησέ με νὰ σ' ἀγαπῶ
καθὼς εἶσαι
ὁλόκληρος.
Ἄν μ' ἀναγκάσεις νὰ σὲ μισήσω
θὰ γίνεις μισός.
Τὸ ξέρεις πῶς αὐτὸ ποὺ λέμε
μισεμὸ
δὲν εἶναι ἡ πορεία κι ὁ δρόμος;
Μόνο τὸ μίσος ποὺ προηγέθηκε
χαλνώνοντας τὴ γειτονιά μας
μποροῦσε νὰ εὐνοήσῃ τὴ φυγὴ
καὶ ν' ἀνοίξῃ τὸν δρόμο.

Sydney — Brighton Le Sands 15-9-94

ΟΙ ΣΚΙΕΣ

«Καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.»

Λουκ. 1,35

Μικροὶ φοβούμασταν τὶς σκιές
γιατὶ τὶς εἶχαμε ταυτίσει μὲ τὰ
φαντάσματα
μιὰ ἀπὸ τὶς ἀκατανίκητες προ-
καταλήψεις
ποὺ θαρρεῖς τὶς φέρνουμε
ἀπὸ προηγούμενη ζωή.
Ἄργότερα καθὼς μεγαλώνουμε
καὶ τὸ φῶς λιγότευε μὲ τὶς μέρες
ποὺ περνοῦσαν
χωρὶς νὰ μᾶς τὸ ποῦν μὲ λόγια
ἀρχίσαμε νὰ τὸ νιώθουμε στὴν ψυχὴ
πὼς οἱ ὄγκοι τῶν σκιῶν ἦταν ἐλαφρότεροι
ἀπ' τὸ πραγματικὸ βάρος τῶν πραγμάτων.
Ἐκτὸς αὐτοῦ ἀνακαλύψαμε ἀκόμη
μὲ χαρὰ ποὺ δὲν τολμούσαμε νὰ τὴν ποῦμε
πὼς οἱ σκιές εἶχαν καὶ μιὰ σιωπὴ
σταθερῆς ἡσυχίας
μιὰ προστασία σχεδὸν μητρικὴ
ἀπὸ θορυβώδεις κινδύνους
καθὼς ἐπίσης καὶ μιὰ γεύση
συνεχιζόμενης δροσιᾶς
ἀπὸ δέντρα πλατύφυλλα
μακρινοῦ Παραδείσου.

Sydney — Brighton Le Sands 16-9-94

ΕΚΑΤΟΜΒΕΣ ΝΗΠΙΩΝ

*Ὁ ἀστόχαστος ἄφηνε λάσκα
νὰ τοῦ περνᾷ στοῦ δάχτυλο τὸν ἀρραβώνα της ἢ νύχτα.
Ε. Κακναβάτος*

Ὅντως δὲν πρόβαλε καθόλου ἀντίσταση
στὶς μόνιμες ἐπιβουλές τῶν σκοτεινῶν
ὥρῶν
στὶς ἐκ πλαγίου θωπεῖες
λιπόσαρκων δακτύλων.
Ἄλλοτε ἀποτελοῦσε σταθερὴ ἐγγύηση
γιὰ ριζώματα ρωμαλέα
ἢ πολυπαθὴ ἀνθρώπινη σάρκα
κι ἓνας ὑποτυπώδης ἔστω
φόβος Θεοῦ
τὰ δὲ ἀερικά δὲν εὐποροῦσαν
νὰ πληρώσουν διόδια.
Σήμερα οἱ ἐκατόμβες Νηπίων
σπίλωσαν ὅλες τὶς λευκές ἐπιφάνειες
ἀπλώθηκε στοῦ ἄπειρο ἢ ἀχίλλειος πτέρνα
τὸ σκοτάδι περιπολεῖ
πανστρατιά.

Sydney — Brighton Le Sands 17-9-94

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Σχεδὸν κλείνοντας τὴν ἕκτη δεκαετία
ἦτανε λόγῳ Δωρικῆς ταυτότητας
ποὺ δὲν ἐτόλμησε
φωνῆεν κανένα.

Ἦδη ἡ ἀπαρχὴ τοῦ μόλις τρία
βήματα
πρὶν ἀπ' τὸ τέλος τῶν συμφώνων·
κορύφωση καὶ δόξα τοῦ τὸ σταυρικὸ
προτελευταῖο σύμφωνο
τοῦ ἔλληνα λόγου.

Sydney — Brighton Le Sands 17-9-94

ΕΝΘΕΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΣΜΟΣ

Περνα ὁ καιρὸς κι οἱ δυνάμεις του
 λιγοστεύουν
ἐνῷ οἱ τύψεις μεγαλώνουν σὰν τὶς σκιές
καθὼς βραδιάζει
δηλαδή οὔτε λίγο οὔτε πολὺ
κατὰ τρόπο ἀνάλογο
μέ τὴν ἐπιμελὴ ἀποσιώπησή των.
Γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ τὸ φωνάζει ἐλεύθερα
πρὸς πᾶσαν κατεύθυνση
κι ἐν συνεχείᾳ νὰ τὸ καταθέσει ἐνυπογράφως
πὼς ὅσα εἶπε κι ἔγραψε μέχρι στιγμῆς
μπορεῖ μὲν νὰ ἐντυπωσίασαν γιά λίγο
ὅμως δὲν ἦτανε παρὰ τὸ πρόπλασμα
 τῆς φωνῆς του
μιὰ δοκιμὴ ἀδέξια γιὰ νὰ δεῖ
 πὼς ἀντιδροῦνε
τοῦλάχιστον τ' αὐτιά τῶν γρηγορούντων
 συγχρόνων
κι ὕστερα βλέπουμε.

Έτσι ἔφθασε σὲ μέτρο ἡλικίας
 νὰ πεῖ τὴν ἀλήθεια
ὥπως τὴν ζεῖ κι ὥπως τὸν καίει:

Ομολογεῖ λοιπόν πὼς φιλοδοξία του ἦταν
 πάντα
 νὰ λιγостέψει τ' ἀποσιωπητικά

γιὰ νὰ περιορίσει τὶς ἄγονες εἰκασίες.
Νά ὅμως ποὺ ξαφνικὰ διαπιστώνει
πὼς ὅλες οἱ λέξεις του ἦταν ἐντελῶς τρύπιες
μέ φόント ἓνα ἀκατανίκητο σκοτάδι
 ἄρα κι ὅλες οἱ λέξεις του ἐκ τῶν ὑστέρων
 ὀδυνηρότερα ἀποσιωπητικά.

Sydney — Brighton Le Sands 20-9-94

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΣΗ

Ἄπλῳς μιὰ νέα συνταγή
πῶς βράζουνε τὶς λέξεις
ὥσπου νὰ δέσουν ὕδρατμοι
τὰ δάκρυα τῆς ψυχῆς
γλυκὸ κουταλιοῦ νερατζάκι ἢ σύκο
πρῶτες βοήθειες γιὰ ἐπιληπτικούς
ναρκομανεῖς καὶ πρόσφυγες.

Sydney — Brighton Le Sands 22-9-94

ΙΕΡΟΙ ΚΑΙ ΒΕΒΗΛΟΙ

Τοὺς νικητὲς ποτὲ δὲν τοὺς ἐθαύμασα
τοὺς εἶδα πάντα ὑπερόπτες
καὶ θορυβώδεις
καὶ σφετεριστές.
Κεῖνος ποὺ ἀγωνίζεται ὀλομόναχος
μὴ ἔχοντας ἀντίπαλο παρὰ τὸν
ἑαυτό του
εἶναι ἱερὸς σὰν τὸν ἐρημίτη τῶν βράχων
ἔχει κριτὴ καὶ παραλήπτη
τὸν ἴδιο τὸν Θεό.
Ὁ συναγωνιζόμενος μὲ συνάνθρωπο
γίνεται βέβηλος κι ὅταν ἀκόμη δὲν τὸ
ξέρει
προδίδει τὰ ὑπολείμματα ἀδελφосύνης
ποὺ εἶχαν μείνει μεταξύ μας
ὅταν ἡ ρομφαία τοῦ Ἀρχαγγέλου διαχώρισε
τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

Sydney — Brighton Le Sands 22-9-94

ΑΔΙΕΞΟΔΑ

Τὸ φῶς ἀρνήθηκε ὥς τὸ τέλος καὶ
δὲν μπῆκε
στὸ δωμάτιο μὲ τὰ καρφωμένα παράθυρα·
ἦτανε ἄλλωστε γνωστὸ ἐκ τῶν προτέρων
πὼς τὸ σκοτάδι διεκδικεῖ ἐξ ὀρισμοῦ
σεβασμὸ Ἀπολύτου.
Ἔτσι ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ τὸ κρανίο
τοῦ καταθλιπτικοῦ:
δὲν τόλμησε νὰ τὸ περάσει οὔτε σὰν
ὄνειροπόλημα
μακρινὴ ἐλπίδα
- κοντινὴ ψευδαίσθηση.

Sydney — Brisbane 23-9-94

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΚΩΛΗΚΩΝ

Ἔχουμε τὴν ἐντύπωση πὼς τὰ ποντίκια
δὲν σέβονται διόλου τὰ πτώματα
ἐπειδὴ συναγωνίζονται μὲ τὰ σκουλήκια
ποιὸς θὰ γυμνώσει πρῶτος τὰ ὅσα
ἀπὸ σάρκες παραδομένες ἤδη
στὴν πάνδημη ἀποσύνθεση.

Πάντως ἂν ἤμασταν λίγο πιὸ δίκαιοι
κι εἴχαμε προσέξει δεόντως
τὸ «μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε»

θά 'χαμε θυμηθεῖ τὸ δίχως ἄλλο
πὼς ὁ Χριστὸς ἦταν πάλι ποὺ εἶπε
«ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
οὗτος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με».

Ποιὸς ἄλλωστε ἐκτὸς ἀπ' τὸν Χριστὸ
μποροῦσε νὰ διδάξει
τέτοια τερατολογήματα;

Sydney — Cairns 23-9-94

ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΡΗΜΑ

Λέγοντας τὸ ρῆμα «συλλογιέμαι»
καὶ τό 'λεγε τόσο συχνὰ ὁ Κύρ Νίκος
ὁ ἀλγισμόνητος Πεντζίκης τῆς Θεσσαλονίκης
δὲν ᾔθελε νὰ δηλώσει παρὰ τῇ ζάλῃ
ποῦ διαρκῶς τὸν πιλάτευε.

Δὲν ᾔταν μόνο ποῦ δὲν ἔστεργε νὰ ὑποταχθεῖ
σὰν εὐνοῦχος

στὴ δυναστεία τῆς λογικῆς·
ᾔταν ἀκόμη πιὸ πολὺ ποῦ δὲν μποροῦσε
τίποτε ἀπολύτως νὰ λησμονήσει

ἔχοντας μιὰ πρωτοφανὴ μνήμη
καὶ λατρεία στὸ τίποτε!

Ἡ σκέψη του διαρκῶς ἐρεθισμένη
σὰν τὰ πληθωρικὰ του μαλλιά
γινόταν αἶσθημα μὲ μιᾶς

καὶ πυρπολοῦσε
συνομιλητὴ καὶ περιβάλλον
δείχνοντας τούλάχιστον πῶς ἡ εὐθεία

δὲν εἶναι πάντα
ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα διαδρομὴ
μήτε ἡ τελευταία λέξη.

Sydney — Redfern 26-9-94

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Όλα τὰ ρολόγια ἔχουν κάτι πένθιμο
εἴτε ἀκοῦμε εὐκρινῶς τοὺς ρυθμικοὺς χτύπους
εἴτε ἀπλῶς βλέπουμε τὴ μεγάλη βελόνα
νὰ μετακινεῖται σπασμωδικὰ
θεαματικὰ μονοκόμματη
λές καὶ τὴν σέρνουν μὲ τὸ ζόρι.
Πιὸ πένθιμο πάντως ἀπ' ὅλα
τὸ Σισύφειο ἐκκρεμές
ποὺ μὲ τὸ ἀσταμάτητο πῆγαιν' ἔλα του
δὲν μετρᾷ μόνο ξοφλημένες μονάδες
ἀλλὰ καὶ μᾶς βεβαιώνει ἀπροσχημάτιστα
γιὰ μιὰ ματαιότητα διάχυτη
καθὼς τὴν ἐπισημαίνει σχεδὸν μὲ χαιρεκακία
παίρνοντας πίσω ἐπὶ τόπου τὸ κάθε
βῆμα
ὥστε ἡ κίνηση νὰ γίνεται σημειωτόν.

Sydney — Brighton Le Sands 26-9-94

ΟΙ ΠΤΩΣΕΙΣ

Δὲν εἶν' αὐτὸ φαινόμενο δὲν εἶναι
μονάχα τῆς Γραμματικῆς
εἶναι πιστὴ μεταφορὰ στὸ χαρτὶ
τῶν δεινοπαθημάτων τῆς ἐξαήμερου.
Πρῶτα ἔπεσε πολλάκις κι ἔμαθε
ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος
κι ὕστερα ἔμαθε τὰ γράμματα
νὰ πέφτουν
νὰ ξεπερνοῦν τὰ σκοντάματα
ἀνακαλύπτοντας στὸ βάθος
τοῦ Θεοῦ τὰ πράματα.
Τ' ὄνομα στὴν ἀρχὴ ἀπλῶς παρουσία
μόλις τὸ στίγμα στὸ χάος
τῆς ἀωνυμίας.
Ἐπόμενη ὑποχρέωση νὰ δηλωθεῖ
ποῦ ἀνήκει
ἐγκαταλείποντας τὸν ἐνικὸ χάριν τοῦ γένους
μὴν παρεξηγηθεῖ ὅτι προσποιεῖται
μοναδικότητα.
Τρίτη βαθμίδα ποὺ ἀνεβαίνει πέφτοντας
στὶς περιπέτειες τῆς συνάφειας
εἶναι νὰ δοθεῖ καὶ νὰ πάρει
κοινωνώντας τὰ τῆς μέσης καρδίας
γι' αὐτὸ στὸ ἐπίκεντρο ἡ Δοτικὴ.
Προτελευταῖο στάδιο αὐτογνωσίας νὰ
διαπιστώνει
στὸ πάρε-δῶσε τὴν αἰτιώδη σχέση
ὥσπου στὸ τέλος νὰ μπορεῖ κατὰ
προσέγγιση
νὰ ἐπικαλεῖται ὁλόκληρο τὸ πρᾶγμα.

Sydney — Brighton Le Sands 28-9-94

ΛΥΡΙΚΟΣ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

Ποίηση, ἡ φιλοδοξία ν' ἀνα-
καλύψεις
χώρους καὶ τόνους προηγουμέ-
νως ἀδοκίμαστους
ποὺ δὲν ὑποψιάσθηκε κανεὶς.
Πρόσεξε ὅμως: ὄχι γιὰ νὰ τοὺς
μονοπωλήσεις
ἐξουθενώνοντας τοὺς πολλοὺς,
ἀλλὰ γιὰ νὰ κάμεις οἰκειότερα
σ' ὅλους
τοὺς γρίφους καὶ τὰ αἰνίγματα
ποὺ φόβισαν τὸν ἄνθρωπο
ἀπὸ καταβολῆς φόβου καὶ πόνου.

Sydney (ἀεροδρ. Mascot) 30-9-94

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Ὁ πρῶτος στεναγμός ἦταν μιὰ
ἐκπληξή,
ὁ τελευταῖος θὰ 'ναι ὁμολογία.

Sydney — Brighton Le Sands 5-10-94

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟ

Δέν θὰ σὲ συμβούλευα, ἀδελφέ, νὰ ψάχνεις
σχολαστικά στὰ βάρη τοῦ ὀρίζοντα
μήτε νὰ φοβᾶσαι τοὺς χρησμούς τῶν Μαντείων
σὰν τοὺς Ἀρχαίους Ἑλλήνες
οὔτε καὶ νὰ πιστεύεις στὰ ὄνειρα
σὰν τοὺς ἀνθρώπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Σ' ὅλ' αὐτὰ ἀσφαλῶς ὑπάρχει ὁ κίνδυνος
ν' ἀνακαλύψεις μοιραῖα
ὄχι ἀγαθοὺς τοὺς οἰωνούς·
ἂν λοιπὸν τὸ γνωρίζεις πρὶν σὲ
πλήξουν
θὰ ἔχεις τὴν πρόσθετη ἀτυχία νὰ
ἐπιμηκύνεις χωρὶς λόγο
τὸν χρόνο τῆς πραγματικῆς δοκιμασίας.

Sydney — Brighton Le Sands 5-10-94

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Θά 'θελα νὰ ἔξερα ποιὸν πείραξε τὸ κίτρο
γιὰ νὰ τὸ στύσουν καὶ νὰ βγάλουν τὸ κίτρινο.
Τὸ πράσο ποῦ ἂν καὶ ξάδελφος τοῦ κρεμ-
मुद्दि
δὲν προξένησε ποτὲ τὰ δάκρυά μας
 με̐ τί καρδιά τὸ λιανίσασαμε
 γιὰ νὰ βάψουμε
τις φυλλωσιές τῶν δέντρων;
Αὐτά κι ἄλλα θά 'θελα νὰ μάθω
ἀπὸ τὴ γενεαλογία τῶν χρωμάτων.

Sydney — Brighton Le Sands 5-10-94

ΠΑΡΕΡΧΟΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

[illegible]

Sydney — Adelaide 8-10-94

ΑΔΗΛΟΝ ΣΕΒΑΣ

*Ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἀφανὴς παρῶν αἰσθάνομαι πῶς εἶναι.
Ἐλύτης*

Ὅρφανια δὲν εἶναι νὰ χάσεις
 Πατέρα ἢ Μάνα
μήτε νὰ βρεθεῖς ἀποκομμένος
ἀπὸ φίλους καὶ συγγενεῖς.
Μοναδικὴ ὀρφάνια σ' αὐτὸ τὸν κόσμον
 τὸν μονίμως ἀπαρηγόρητο
τὸ νὰ μὴν ποῦν ποτὲ τ' ὄνομά σου
 ἀφήνοντάς σε ἀδήλωτο.
"Ὅ,τι πάντως δὲν ὀνομάστηκε
 δὲν ἔμεινε μόνο ἀδήλωτο
 ἀκατάγραφο ἐν βίβλῳ ζωῆς·
καταδικάστηκε ἀκόμη νὰ μείνει ἀδηλο
ἀθέατο κι ἄς ὑπῆρχε βαθύτερα
 καταγγέλλοντας τὸ ἔγκλημα ἐκτενῶς
 σὰν κλοπιμαῖο.

Sydney — Adelaide 8-10-94

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ

Οἱ λέξεις πιά στυμμένες λεμονόκουπες
ὅμως τὸ λεμόνι
μοσχοβολᾷ ἀκόμη ὡς λειμών.
Τὰ χεῖλη κάρβουνα φλεγόμενα
γεύονται δεύτερη ἀπόσταξη.
Ἵγρὰ τὰ ρουθύνια ἀγρεύουν
ἀναθυμιάσεις
ποὺ ἔχουν μόνο ἀφορμὴ τὶς
πρῶτες ὕλες.

Sydney — Brighton Le Sands 10-10-94

ΑΠΟΥΣΙΑ

« Ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. »

Α΄ Πέτρ. 1,23

Τὸ νὰ σὲ ψάχνω καὶ νὰ μὴν μπορῶ
νὰ σ' ἀκουμπήσω
δὲν εἶναι πάντα συμφορά.
Εἴμαστε ἀνεπανόρθωτα ἀψίκοροι
κι ὅ,τι ἀγγίζουμε
δὲν ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ τὸ χαροῦμε
ὥς τὸ τέλος.
Ἄσε ποὺ τέλος δὲν ὑπάρχει
σ' αὐτὸ ποὺ δίνεται δωρεάν.
Μονάχα φαίνεται ἡ ἀπουσία μεσι-
τεύει ἀμερόληπτα
ν' ἀνακαλύψουμε ὁλόκληρη τὴ δωρεὰ
τοῦ ἄλλου προσώπου
ἀρνούμενοι τὸν εὐτελισμὸ τοῦ
πωλοῦντος τοῖς μετρητοῖς
τὴ μυωπία τῶν πέντε αἰσθήσεων.

Sydney — Brighton Le Sands 15-10-94

ΑΘΕΑΤΟΣ ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΣ

Τὸ ἐλάχιστο σημεῖο στὴν εὐθεία
ἢ τὴν καμπύλη
εἶν' ἡ ἀποφασιστικὴ μονάδα ποὺ προ-
δικάζει τὴν πορεία
γιὰ νὰ προκύψει ἡ εὐθεία ἢ
ἡ καμπύλη
ὁ κύκλος, τὸ τετράγωνο
ἢ ὁ λαβύρινθος.

Sydney — Redfern 22-10-94

METPON HAIKIAS

Ὄταν ὁ ἔρωτας φτάνει μέτρο ἡλικίας
ὅλος ὁ χρόνος ὑπὸ προθεσμίαν.

Sydney — Brighton Le Sands 27-10-94

ΙΣΟΤΙΜΙΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

«Ἡ ἔκφραση ἑνὸς συναισθήματος εἶναι πάντα παράλογη.»
Paul Valéry

Ἄν ἔμεινε κάτι πού χλευάζει ἀκόμη
τῇ σιγουριά καὶ ψυχρότητα
τοῦ ἡλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῇ
εἶναι ὁ παραλογισμὸς πού ἀρθρώνεται
στὸ φιλότιμο τοῦ πλανόδιου μικροπωλητῇ
στὶς συνεχιζόμενες θυσιές τῆς μάνας
γιατὸν τὸν ἀδιόρθωτο γιὸ
στὴ φιλοξενία τῶν Ἀγιορειτῶν
πρὸς κάθε ἐπισκέπτη
χωρὶς ἀντίτιμο.

Sydney — Brighton Le Sands 29/31-10-94

ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Μέσα στὴ νύχτα οἱ φωνές παίρνουν κάποτε
διαστάσεις ἀλλόκοτες
λές κι εἶναι στοιχειωμένος ἐξ ὀρισμοῦ
ὁ χρόνος ποὺ ἀναλογεῖ στὸ σκοτάδι.
Δὲν ἔχει σημασία ποιὸς μονολογεῖ
στὸ νυχτερινὸ παραλήρημα
καταργώντας μὲ τὸν ταραγμένο του ὕπνο
ἰσορροπίες καὶ συσχετισμοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ
γιὰ τίς ὁποῖες ἀσφαλῶς θὰ λογοδοτήσουν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
οἱ δοσίλογοι τοῦ ἥλιου.
Πιὸ πολὺ σημασία ἔχει νὰ γνωρίσουμε
ἂν ἦταν δυνατόν ἀπὸ τώρα
ποιὸς εἶναι ὁ συγκεκριμένος παραλήπτης
κάθε νυχτερινῆς φωνῆς,
δοθέντος μάλιστα ὅτι
ἐν τῷ "Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια.

Great Keppel Island 15-11-94

Η ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗΣ

Στὴν κορυφὴ τῆς γωνίας
ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ κόβεται
ἢ κατευθεῖαν προέκταση τῆς εὐθείας
βρῆκε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀλλάξει ὕψος
κεῖνος ποὺ πρὶν συγκαταριθμοῦσε
ὅλους τοὺς λόγους

τῆς μέχρι τοῦδε πορείας
κάτω ἀπὸ τὴν αἰδέσιμην λέξην

συν-έπεια.

Κάποιος ἐν τούτοις θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ
θυμίσει

πὼς ἡ ὀριστικὴ κρίση δὲν διαμορφώνεται
σὲ μιὰ μονάχα κατεύθυνση

μήτε μπορεῖ νὰ καταπιεῖ ὅλα τὰ
χρώματα τῆς Ἰριδος

ἢ ἀπατηλὴ διαφάνεια τῆς ἡμέρας.

Ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν εὐτυχῶς κατα-
λογίζει

μὲ τὴν ἴδια θεϊκὴ μακροθυμία

ὄχι μονάχα τὰ γνωστὰ πεπραγμένα

ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ὀνείρῳ ἀπραγματοποιήτα

ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται

καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ.

Great Keppel Island 15-11-94

GREAT KEPPEL ISLAND (B)

Θὰ τὸ θυμοῦμαι ἀσφαλῶς διὰ βίου
τοῦτο τὸ ἡμιτροπικὸ νησι
ὅπου οἱ μέρες τῆς ἐβδομάδος δὲν ἔχουν
ὄνομα
μήτε οἱ ὥρες συγκεκριμένο καθῆκον.
Ὅμως πρὸ πάντων θὰ θυμοῦμαι
ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰ τὸ περπάτημα
τῶν γλάρων
τὸν ὑπαινιγμὸ τῆς ἀθανασίας ἀπ' τὸ γεγονὸς
πὼς ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἀκόμα
κανένas τάφος.

Great Keppel Island 15-11-94

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ Η ΣΧΕΔΙΑ

Ὅλα τὰ σχέδια μπορεῖ νὰ ναυαγήσουν,
ὄχι ὅμως ἡ σχεδιά τοῦ πιστοῦ
ποὺ εἶδε στὸν ὠκεανὸ τὴν ἀλληγορία
τοῦ θεοῦ ἐλέους.

Great Keppel Island 15-11-94

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΗ

Τὸ φρύδι τοῦ βουνοῦ ποὺ προβάλλει
ἀνάγλυφο
στὸ ἀρυτίδωτο γαλάζιο τ' οὐρανοῦ
δὲν εἶναι σταθερώτερο ἀπὸ τὴ νοητὴ γραμμὴ
τοῦ ὀρίζοντα
ποὺ μοῦ κρύβει τὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Great Keppel Island 15-11-94

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΟΜΒΟΣ

Ὁ ἄνεμος κολπώνει τὸ λευκὸ πανί
τὸ σκάφος γλιστρᾷ αὐλακώνοντας
τὸ ὑγρὸ γαλάζιο
κι ἡ αὔρα στεγνώνει στὸ στῆθος σου
τὶς πιὸ πρόσφατες θλίψεις
πρὶν προλάβεις νὰ ἐπικαλεσθεῖς
τὸν μυστικὸ κόμβο
ποὺ λειτουργεῖ σὰν μοχλὸς
ἀνάμεσα σὲ κατακόρυφο καὶ ὀριζόντιο.

Great Keppel Island 17-11-94

Ο ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΟΣ

Στὸ λεξιλόγιο τοῦ σύγχρονου κόσμου
θὰ πρέπει κάθε λίγο νὰ παρεμβαίνει
ὥς ἀνεπίκαιρος
ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος
ξυπνώντας τουλάχιστον τὴν ἀνησυχία
μήπως δὲν βρίσκονται πιά στὴν ἴδια γραμμὴ
τὰ πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα
ὥστε νὰ μὴ συνεχίζουμε νὰ λέμε
πολιτισμὸ
τὴν ἀνταλλαγὴ ἀγοραίων προκαταλήψεων.

Great Keppel Island 17-11-94

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ

Ἡ καθημερινή σου πειρατεία στὴ θάλασσα
δὲν πρέπει νὰ ᾿ταν μόνο γιὰ τροφή,
βιοπορισμὸς ἀπαράδεκτος
στὴ ρεμβώδη ψυχὴ σου.
Τὸ ψάρεμα ἄλλη δικαίωση δὲν ἔχει
παρὰ νὰ σὲ μάθει
νὰ ξεχωρίζεις μέσ' ἀπὸ πλῆθος ἀπόπειρες
δοκιμὲς καὶ συγκρίσεις
τὸ μαγεμένο ψάρι
τοῦ πικροῦ γιαλοῦ.

Great Keppel Island 18-11-94

ΖΗΤΗΜΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ

Διὰ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπεια
εἶν' ἀσφαλῶς ἐντιμότερο
νὰ ψάχνεις κοχύλια
παρὰ νὰ μαζεύεις νομίσματα
κατὰ μῆκος τῆς ἀμμουδιᾶς.
Τὸ πρῶτο, εὐγενὴς ἀνταπόκριση
σὲ βαθύφωνη κλήση.
Τὸ δεύτερο, εὐτελὲς ἔθισμός
ἀμετανόητου ρακοσυλλέκτη.

Great Keppel Island 18-11-94

Η ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

« Ἡ τυχειότητα εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς κάθε στιγμῆς,
ἡ ἀναγκαιότητα ἡ ἐπίδραση προϋπαρχόντων αἰτίων. »

Φ. Δημητρακόπουλος

Ἡ κάθε στιγμή φιλοδοξεῖ νὰ μπεῖ
στὴ σελίδα
νὰ συγκροτηθεῖ σὲ σῶμα μαζὶ
μὲ τὶς ἄλλες
μὴ θέλοντας νὰ τὴν μαζέψει σὰν
ὕδρατμό
σύννεφο λήθης
μεταφέροντάς την πέρ' ἀπὸ
τὴ γραμμὴ τοῦ ὀρίζοντα
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Κάθε στιγμή βιάζει ἀπελπισμένη
θύρες καὶ παράθυρα
ὄχι μονάχα τῶν πέντε αἰσθήσεων
ποὺ τὶς βρίσκει ἀφρούρητες κατὰ
κανόνα
ἀλλὰ καὶ τῆς μνήμης καὶ τῆς φαντασίας
εὐρύτερου χώρου
ὥσπου τὰ πάντα γύρω καὶ μέσα νὰ γίνουν
κατάστιχτες ἐπιφάνειες
συσκοτίζοντας ὅλο καὶ πιὸ ἀδυσώπητα
τὴν ἀρχικὴ διαφάνεια τοῦ κόσμου.

Great Keppel Island 19-11-94

T-SHIRT

Ροῦχο τελείως ἀπέριττο
χωρὶς καθόλου ἀξιώσεις.
Μὰ γιὰ νὰ τὸ φορέσεις
πρέπει νὰ 'χεις ἀδαπάνητα
ὅλα τὰ δῶρα τῆς ἐφηβείας.

Great Keppel Island 19-11-94

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

"Ασε τὸ χρῶμα νὰ σοῦ σπάσει τὴν
 ὑπομονή
δὲν ἀξιῶνουν παρὰ μόνο ἓνα ξόρκι
 νὰ κοπᾶσουν οἱ ἄνεμοι
τὰ ψάρια ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
 ἔχουν συνθηκολογήσει
 μ' ὅλα τὰ δεινὰ
ἀδιάφορο τί μέγεθος ἀγκίστρι φέρνει
 τί εἰδους δόλωμα
γι' αὐτὸ ἄλλωστε σωπαίνουν
ὥπως συνήθως οἱ ἡττημένοι.
"Ασε τὸ χρῶμα τὸ γαλάζιο νὰ σοῦ σπάσει
 τὴν ὑπομονή
χρειάζεσαι κι ἐσὺ ἐπὶ τέλους μιὰ ἧττα
 γιά νὰ γίνεις ἄνθρωπος
μιὰ ἧττα ὁμολογημένη καὶ ἀποδεκτὴ
κι ἴσως ἔτσι μπορέσεις νὰ ξεπεράσεις
 δόλο καὶ δόλωμα.

Great Keppel Island 20-11-94

ΣΥΝΑΞΑΡΙ

«Παρά μίαν τεσσαράκοντα»
Παῦλος

Πές το ἀκόμη μιὰ φορὰ
καὶ μετὰ
ἴσως τὸ νιώσεις ἀπὸ τὴν ἀλμύρα
τὸ τραγούδι τῆς θάλασσας.
Δὲν ἔχει τρόπο δικαιότερο νὰ μνη-
μονεύεις
τὸν ἀριθμὸ τῶν πνιγμένων
τὸ ἀπροσμάχητο κράτος τῶν κυμάτων
τῶν πειρατῶν ποὺ διέφυγαν
τὰ λησμονημένα ἐγκλήματα.

Great Keppel Island 20-11-94

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ DREAMTIME

Ἐγραψε τ' ὄνομά του στὸν κορμὸ
τοῦ δέντρου
ὕστερα πῆρε νὰ παίξει τὴν
παραδοσιακὴ Didgeridoo
βγάζοντας ἀπ' τὸ στήθος του τὴν πί-
κρα μιᾶς φυλῆς
ποὺ δὲν καταδέχτηκε νὰ ἐγκαταλείψει
τ' ὄνειρο
γιὰ νὰ ὑπερασπίσει κουκιὰ μετρημένα
ποὺ ἀνέκαθεν τὰ θεωροῦσε χυ-
μένα γάλατα.

Great Keppel Island 21-11-94

ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ

“Οποιος κατάφερε νὰ μισήσει
ὅποιοδῆποτε κτίσμα
θὰ πρέπει νὰ μὴν ἀγάπησε
μιὰ στιγμή τὸν Θεό.
Κι ὅποιος ἦταν ἀνίκανος ν’ ἀγαπήσει
ἀκόμη καὶ τὸν Θεὸ
ἦταν ἀνάξιος νὰ γίνει κτίσμα.

Sydney — Redfern 23-11-94

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ (Α)

Μὴ χρησιμοποιεῖτε τὰ ἐπίθετα,
ἀρκεσθεῖτε ἀξιοπρεπῶς στὰ οὐσιαστικά
γιὰ νὰ ἀνασαίνουν ἐλεύθερα τὰ λόγια
 δηλαδή τὰ ἴδια τὰ πράγματα.
Ἦδη κάποιοι κακόβουλοι μοῦτσοι
ποὺ ὅσο βραδιάζει μεταβάλλονται σὲ
 ἐκατόγχειρες
γιὰ νὰ προλάβουν νὰ ὀλοκληρώσουν
 τὸ ἀνόσιο ἔργο
φορτώνουν βάρη τελείως περιττά
ὥστε νὰ μπατάρει καὶ νὰ μὴν μπορεῖ
 νὰ ξεκολλήσει
 τοῦ καθενός μας τὸ μονόξυλο.
Κοιτάξτε πόσο ἔξω ἔχουμε πέσει
πόσο ἀνάβαθα ἔχουν γίνηι τὰ νερά
καὶ μὴ φορτώνετε ἄλλες σαβοῦρες τὸ
 πλεούμενο,
ἄλλωστε κανεῖς πιὰ δὲν διαθέτει σκάφος
παρὰ μόνο σκάφανδρο.

Sydney — Brighton Le Sands 24-11-94

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ (B)

Τὸ ἐπίθετο σήμερα δὲν προσ-
διορίζει
μήτε πλουτίζει τὰ λόγια μας.
Ἐπιτιθέμενο ἀλλοιώνει τὴ μορφὴν
συκοφαντεῖ τὴν οὐσίαν
διασπᾷ τὴ συνοχὴν ποὺ χρειάζεται
γιὰ ν' ἀντέξει στὸ χρόνο
ἢ ἀδύναμη φωνὴ μας.

Sydney — Redfern 24-11-94

ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΣ

Τὸν δίδομε συχνὰ τὸν χαρακτηρισμὸ
χωρὶς καθόλου νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ
ποιότητα ποσότητα καὶ σχέση
ὅμως ἐν τίνι σχέσει, κύριοι
θὰ ρωτοῦσε ὁ φιλόσοφος μὲ τὸν Πλάτωνα.
Ἀφηρημένος ὅπωςδὴποτε ἀπὸ κάπου
ἀλλὰ ποιὸς ἀπὸ ποῦ καὶ γιατί
τὸν ἀφήρεσε;
Σ' αὐτὰ καὶ σ' ἄλλα παρεμφερῇ ἐρωτή-
ματα
δὲν ὑπάρχει ἀπάντηση ὀριστική
κι ὅλα θὰ μείνουν ἀόριστα
ὥς τὸ τέλος.
Τὸ μόνο προφανὲς ἀσφαλῶς
ἀκόμῃ καὶ στὸν ἀφηρημένο
εἶναι ἓνα περίεργο κρύο μοναξιᾶς
πὺ τὸν διαπερνᾷ
σχεδὸν μὲ ἡδονὴ ἀνομολόγητη
κείνου πὺ μένει ἔξω ἀπ' τὸ παρὸν
τὸ περιβάλλον δηλαδὴ καὶ τὰ δρώμενα
φιγούρα πένθιμη
ἐγκαταλελειμμένου.

Μελβούρνη 27-11-94

ΘΗΤΕΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι εὔχονται
θάνατο αἰφνίδιο τῆς στιγμῆς
εἰ δυνατόν ἀχαριαῖο
νὰ μὴν προλάβουν νὰ σκεφθοῦν
ἢ νὰ πονέσουν.
Τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου ἐν τούτοις
δὲν ἀνέχεται βέβηλες ἀνέσεις
ποῦ ἰσοδυναμοῦν μὲ αὐτοκτονία
ἐπιλεκτική
θεοποιώντας τὸ τυφλὸ ἄσυνείδητο.
Τέτοια πορεία μυστικῆς θεώσεως
σὲ φέρνει μοναδική φορὰ ἀντιμέτωπο
μὲ τὴν κορυφαία ἐν κόσμῳ ἐμπειρία
γι' αὐτὸ χρειάζεται σταδιακὴ ὠρίμανση
ὥς τὴν τελευταία στιγμή
γυμνασία ἐπίπονη
διὰ βίου θητεία.

Sydney — Redfern 29-11-94

ΔΕΙΓΜΑ ΓΡΑΦΗΣ

Σύντομα θέλω τὰ λόγια μου
καὶ κοφτὰ
εἰ δυνατόν ἀρχιτεκτονημένα
μὲ εὐσυνειδησίᾳ φαρμακοποιοῦ
τὴν ἰδιάζουσα λιτότητα
ῥας ἀνάγκης.
Γι' αὐτὸ οἱ φράσεις μου νύξεις
σχεδὸν μονολεκτικές
ἀπλῶς γιὰ ὑπενθύμιση,
τὰ ἀρχικὰ ὅπως θὰ λέγαμε
ἐνὸς ὀνόματος.

Sydney — Redfern 1-12-94

ΟΙ ΤΡΥΠΕΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Ὁ πόνος μᾶς ἀνοίγει τρύπες
ὄχι μονάχα ὀρατὲς
στὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ
ἀλλὰ καὶ λιγότερο ὀρατὲς
στὸ πνεῦμα
κάνοντας διάτρητη τὴν ἀδρανὴ
μάζα
λιγότερο ἀνθιστάμενη τὴν
παχυλότητα.
Οἱ τρύπες τοῦ πόνου παράθυρα
στὸν ἥλιο
πρὸ πάντων ὅμως στὸ Θεὸ
ποὺ δὲν χτυπᾷ πιά τὶς πόρτες
ἀπὸ τότε ποὺ ἔχουμε μιὰ πόρτα κλειστή
ἐκεῖ ποὺ κρεμάσαμε
τὸ φθαρτό του ὁμοίωμα.

Sydney — Brighton Le Sands 2-12-94

ΚΡΑΥΓΑΛΕΑ ΑΝΤΙΦΑΣΗ

Στ' ἀκροθαλάσσι καθόταν καὶ κρύωνε
σὰν κατάδικος
ἔχοντας συνοφρυωμένα τὰ χέρια στὸ
στήθος
τὸ βλέμμα περίλυπο στὰ κύματα
σὰν κάποιον νὰ πενθοῦσε χωρὶς λόγια.
Πῶς ὅμως συμβιβάζεται αὐτὴ ἡ παραίτηση
μὲ φονικὸ καλάμι καὶ
τεντωμένη πετονιὰ
δυὸ μέτρα πιὸ πέρα;

Sydney — Brighton Le Sands 3-12-94

ΠΡΟΑΙΩΝΙΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὰ κύματα ἔρχονται καὶ γλείφουν τὴν ἀκτὴν
κι ἀμέσως φεύγουν πίσω σὰν μετανιωμένα·
μὰ ποιὸς θὰ λύσει τὸ προαιώνιο αἶνιγμα
ἂν ὑπομνηματίζουν θάνατο ἢ γέννα!

Sydney — Brighton Le Sands 19-12-94

ΠΙΚΡΗ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ

Μικροὶ ὅπως ἤμασταν δὲν πιστεύαμε
τοὺς πεθαμένους
πολλὰς φορές μᾶς ἤρθε νὰ τοὺς σκουντή-
σουμε
νὰ δοῦμε ἂν θὰ σηκωθοῦν·
δὲν τὸ κάναμε ὅμως γιατί
οἱ μεγάλοι γύρω μας ἔκλαιγαν
ἢ ἦταν σοβαροὶ σὰν θυμωμένοι
καὶ φοβηθήκαμε.

Ἀργότερα,
ὅσο περισσότεροι πεθαίνουν
τόσο πιὸ πειστικὴ γινόταν ἡ ἀκίνη-
σία τους
πιὸ ἀμετάπειστη ἡ τελευταία των θλίψη
κι ἂς ὑποκρίνονταν ἐκεῖνοι
πὼς χαμογελοῦν.

Sydney — Brighton Le Sands 21-12-94

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

Οἱ σκιές προηγοῦνται
καθὼς εἶναι περισσότερο εὐκίνητες
χωρὶς παχυλὰ σώματα
μήτε ἔξοδα συντηρήσεως
χωρὶς καθόλου ἀντιστάσεις.
Ἡ διαδικασία τοῦ βίου
ὑπῆρξε πάντα ἐπιλεκτική:
Τὰ σώματα στεγνώνουν στὸ φῶς
γιατὶ ἤλθαν μουσκεμένα ἀπὸ τὰ
ὕγρὰ τῆς κυοφορίας·
κι ὕστερα γιὰ νὰ γίνουν ἀνα-
μνήσεις
καὶ νὰ μὴν κουράζουν
ἀποβάλλουν τὸ βάρος
προάγονται σὲ σκιές.

Sydney — Brighton Le Sands 23-12-94

ΤΟ ΑΒΑΤΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Μ' ἀρέσει νὰ παρατηρῶ τὰ
 πράγματα
 μὰ δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη
 νὰ τ' ἀκουμπήσω.
 Ξέρω πὼς μπῆκα χωρὶς εἰσιτήριο
 σ' ἓνα Μουσεῖο
 καὶ σέβομαι τὴν ἐπιγραφή
 «μὴ ἐγγίζετε»
 ποὺ ὑπάρχει παντοῦ.
 Ἐκτὸς αὐτοῦ, δὲν θέλω ν' ἀδικήσω
 τὰ ἴδια τὰ πράγματα
 ἀλλάζοντας τὴ θερμοκρασία τους
 τὴν κατανυκτικὴν σιωπὴ τους.
 Ὅποιος ἀγγίζει τὰ πράγματα
 διχάζει τὸν ἄτμητο κόσμο
 σὲ κοντινὸ καὶ ἀπόμακρο·
 δικαιοσύνη εἶναι μόνο νὰ παρατηροῦμε,
 ἡ παρατήρηση εἶναι προσευχή.

Sydney — Brighton Le Sands 23-12-94

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΨΕΜΑ

Εἶπαν θὰ θέσουν σὲ κυκλοφορία
νέα νομίσματα
καὶ κανεῖς δὲν καταγγέλλει τὸν δημόσιο
ἐμπαιγμό
ἢ τουλάχιστον τὴ ματαιοπονία
νὰ σερβίρουν ὡς ἀνανέωση
μιὰ διεθνή σύμβαση
σὲ πανάρχαιο ψέμα.

Sydney — Brighton Le Sands 28-12-94

ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ

«Ὁ καιρὸς νομιμοποιεῖ ἐκὼν ἄκων τὴν ποιητικὴ γλῶσσα.»

Μ. Μακρίδης

Πάλι ξοδέψαμε ὁλόκληρη χρονιά
καὶ τὸ μόνο ποὺ ξέρουμε νὰ ποῦμε
ἐν εἴδει ἀπολογισμοῦ
εἶναι πὼς δὲν κρατήσαμε ἀποδείξεις
μήτε γιὰ τὶς κυριώτερες δαπάνες.
Τέτοια ἀπερισκεψία βέβαια δὲν
συγχωρεῖται
ιδίως ὅταν πρόκειται γιὰ ποσὰ ποὺ
μᾶς πίστωσαν
μὲ τὴ ρητὴ δήλωση πὼς εἶναι
μετρημένα.
Ἄν ὅμως ξοδεύω σημαίνει κατὰ λέξη
ρίχνω στὸ δρόμο
ἀπλῶς τὰ ἐφόδια ποὺ χρειάστηκαν
γιὰ νὰ γίνει ἡ πορεία,
τότε κανεῖς δὲν θὰ μᾶς κατηγορήσει
ποὺ ἀλλάξαμε κι ἐμεῖς δίχως τυμπανοκρουσίες
τοῦ φιδιοῦ τὸ πουκάμισο.

Sydney — Carss Park 31-12-94

ΜΟΝΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ

Ὅσες μεθοδεῖες τεχνικῆς
 κι ἂν ἐπέτυχε
τοῦ λογισμοῦ ἡ δεξιότητι
τὸν τελευταῖο λόγο θά 'χει πάντα ἡ ποίηση
μόνη δικαίωση τόσων στεναγμῶν
 τόσων εἰδῶν θανάτου.

Σύδνεϋ — Μελβούρνη 31-12-94

ΔΥΣΚΟΛΗ ΜΕΡΑ

Οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἀπεδείχθησαν τετελεσμένα γεγονότα.
Ἄ. Ἐμπειρικός

Δύσκολη μέρα
μεγάλη καὶ μικρὴ
καθὼς ἀγωνίζεται νὰ μνημονεύσει
πλῆρες τὸ φάσμα τῶν τετελεσμένων
χωρὶς ἐξάρσεις παραμορφωτικῆς
δολιοφθόρας παραλείψεις
ποὺ δὲν ἔχουν θέση ἐπ' οὐδενὶ
ἐν χώρᾳ ζώντων.

Σύδνεϋ — Μελβούρνη 31-12-94

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κατάσταση πολιορκίας	9
Μάταια ξόρκια	10
Τα εἰσαγωγικά	11
Ἡ πρώτη βάρδια	12
Τὸ πρόβλημά μου	13
Ὁ κώδικας	14
Ὁ κοινὸς παρονομαστῆς	15
Ξανθὸ παραμῦθι	16
Τεφρὴ ἄκτῃ	17
Διαπίστωση	18
Ἀκτημοσύνη καὶ ταπείνωση	19
Ἰσόβιο ἄθλημα	21
Τὰ σύμβολα	22
Ἡλεκτρικὲς ρεκλάμες	23
In memoriā	24
Πύλη τοῦ Παραδείσου	26
Ὑπὲρ ἀδυνάτων καὶ δυνατῶν	27
Ἀποσιωπώντας ἀπώλειες	28
Οἱ νεκροὶ δὲν σωπαίνουν	29
Προμηθεὺς θεούμενος	30
Σὲ παρθένο Ὁκεανὸ	31
Αἷμα ἐπώνυμο	32
Τραυματικὲς καταστάσεις	33
Τὰ φθαρμένα ροῦχα	34
Προσωπικὸ ἀρχεῖον	35
Ὁ πλάγιος λόγος	36
Ἐγγενὲς ἀχαριστία	37

Δεύτερες σκέψεις	38
Ἐπέχουν καὶ σκέπτονται	39
Ἐπικαλούμενος τῇ θεῖᾳ δίκῃ	40
Μνημονεύοντας τὸν Ἰονέσκο	41
Ἀλήθεια	42
Τὸ πάντα ἐπίκαιρο θέμα	43
Ἐπιλύχνιος καθαρμός	44
Ὀπτικὴ Αὐστράλια (Β)	45
Ἀχειροποίητες καταθέσεις	46
Τὸ «ἱστορικὸν» τῆς ἀρρώστιας	47
Πέρα ἀπὸ τὸ σύνηθες σκηνικὸ	48
Ἀμιγῆς μέταλλο	49
Μοιραῖο ἀξίωμα	50
Οἱ παγίδες τῶν λέξεων	51
Ἀμιγῆς πεμπτουσία	52
Ὑπὲρ ἀσθενῶν διερχομένων	53
Ἡλικία ὀδύνης	54
Τρόπαιο	55
Αὐτομεμφία	56
Φιλοθεάμονες	57
Τὰ ἱερὰ Εἰκονίσματα	58
Ὁ βαθμὸς παιδικότητος	59
Τὰ ἔχνη	60
Τὰ ἡμιτελῆ	61
Αἶνιγμα καὶ ὑπαινιγμός	62
Λέξεις ἐτοιμοθάνατες	63
Στενογραφία ὀλέθρου	64
«Συμεῶν μνήμα»	65
Πνευματικὴ ὠρίμανση	66
Ὅριστικὴ ἀνάφλεξη	67
Τὸ ἔσχατο ἀπόκτημα	68

Γλῶσσα ἢ θάλασσα	69
Πράξεις τελεσίδικες	70
Ἡ τέχνη	71
Ταυτότητα ποιητικῇ	72
Συνοχὴ καὶ συνενοχὴ	73
Θήραμα μαζί καὶ γέρας	74
Τὰ «media»	75
Τοῦ πλησίον	76
Οἱ σκιές	77
Ἑκατόμβες νηπίων	78
Βιογραφία - Ἐργογραφία	79
Ἐνθεος ἀποφατισμὸς	80
Μοντέρνα ποίηση	81
Ἱεροὶ καὶ βέβηλοι	82
Ἀδιέξοδα	83
Ἀποκατάσταση ποντικῶν καὶ σκωλήκων	84
Τὸ δικό του ρῆμα	85
Τὸ ἐκκρεμὲς	86
Οἱ πτώσεις	87
Λυρικὸς ἐξορκισμὸς	88
Διδακτέα ὕλη	89
Χωρὶς λόγο	90
Γενεαλογία χρωμάτων	91
Παρερχόμενα σχήματα	92
Ἀδηλον σέβας	93
Οἱ πρῶτες ὕλεις	94
Ἀπουσία	95
Ἀθέατος κλειδοῦχος	96
Μέτρον ἡλικίας	97
Ἰσοτιμίες νομισμάτων	98
Δοσίλογοι τοῦ ἡλίου	99

Ἡ ματαιότητα τῆς τεθλασμένης	100
Great Keppel Island (B)	101
Τὰ σχέδια καὶ ἡ σχεδία	102
Φαντασμαγορία θεόκτιστη	103
Ὁ μυστικὸς κόμβος	104
Ὁ ἀνεπίκαιρος	105
Καθημερινὴ πειρατεία	106
Ζήτημα ἀξιοπρεπείας	107
Ἡ διαφάνεια τοῦ κόσμου	108
T-Shirt	109
Θαλασσινὸς Εὐαγγελισμὸς	110
Συναξάρι	111
Στὰ πλαίσια τοῦ Dreamtime	112
Ἐκ βάθρων	113
Ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς (A)	114
Ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς (B)	115
Ἀφηρημένος	116
Θητεία θανάτου	117
Δεῖγμα γραφῆς	118
Οἱ τρύπες τοῦ πόνου	119
Κραυγαλέα ἀντίφαση	120
Προαιώνιο αἶνιγμα	121
Πικρὴ ἐνηλικίωση	122
Ἡ διαδικασία τοῦ βίου	123
Τὸ ἄβατο τῶν πραγμάτων	124
Πανάρχαιο ψέμα	125
Τοῦ φιδιοῦ τὸ πουκάμισο	126
Μόνη δικαίωση	127
Δύσκολη μέρα	128

